

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Bakalářská práce

Myslivecké sdružení

Irena Modlíková

© 2013 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
Katedra práva
Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Modlíková Irena

Veřejná správa a regionální rozvoj - k.s. Litoměřice

Název práce

Myslivecká sdružení

Anglický název

Hunting association

Cíle práce

Cílem práce je analýza fungování konkrétního mysliveckého sdružení v praxi a následné zlepšení řešení problémů, které vznikají.

Metodika

- studium dokumentů
- rozhovory s odborníky
- dotazníkové šetření

Harmonogram zpracování

1. Sběr dat, vyhotovení zadání práce - do 30.6.2012
2. Vypracování teoretické části - do 31.1.2013
3. Vypracování praktické části - do 28.2.2013
4. Odevzdání práce - do 31.3.2013

Rozsah textové části

30-40 stran

Klíčová slova

honební pozemky, majitel honitby, myslivecká stráž, myslivecký hospodář

Doporučené zdroje informací

1. Přehled znalostí z myslivosti
2. Myslivost a právo - V. Čechura (2000)
3. Případy mysliveckého hospodáře - J. Šprongl, J. Vebr (2003)
4. Myslivci a příroda: jsou myslivci ničitelé nebo ochránci přírody?
- L. Dohnálek (2000)
5. Práva a povinnosti myslivecké stráže v praxi - V. Bednár (2004)
6. Encyklopedie myslivosti - J. Červený a kol. (2003)
7. Zelená čísla - J. Feureisel (2010)

Vedoucí práce

Růžičková Eva Daniela, JUDr.

Termín odevzdání

březen 2013

JUDr. Jana Borská
Vedoucí katedry

V Praze dne 9. 10. 2013

prof. Ing. Jan Hron, DrSc., dr.h.c.
Děkan fakulty

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Myslivecké sdružení" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 14. 3. 2013

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí bakalářské práce JUDr. Evě Daniele Růžičkové za profesionální vedení, odbornou pomoc a podnětné připomínky při zpracování mé bakalářské práce.

Také děkuji JUDr. Miroslavu Machalovi mysliveckému hospodáři a ostatním členům Mysliveckého sdružení Ždírnice za poskytnutí cenných rad, informací a podkladů pro mou práci.

V neposlední řadě chci poděkovat své rodině za trpělivost a pomoc poskytovanou po celou dobu mých studií.

Myslivecké sdružení

Hunting association

Souhrn

Bakalářská práce je zaměřena na problematiku mysliveckých sdružení v České republice. Krátce shrnuje historii myslivosti a mapuje současnou i historickou právní úpravu myslivosti. Dále popisuje vznik a získání honitby, jakožto základní podmínky pro smysluplnou existenci mysliveckého sdružení. Analyzuje konkrétní činnosti mysliveckého sdružení od jeho vzniku, tedy veškeré právní a administrativní úkony, myslivecké hospodaření, až po plnění základní funkce výkonu práva myslivosti. V praktické části je popisováno konkrétní fungování Mysliveckého sdružení Ždírnice v Krušných horách, které slouží jako praktický příklad. V bakalářské práci je poukazováno na problémy, které v souvislosti s činností mysliveckého sdružení vznikají a jsou navrhována konkrétní, přínosná řešení. Práce zdůrazňuje potřebnost myslivosti, jako zájmové činnosti, kterou vykonávají myslivci ve svém volném čase a za své finanční prostředky a připomíná, že myslivost se svými tradicemi je součástí českého kulturního dědictví.

Summary

My thesis is focused on issue of hunting associations in the Czech republic. It summarizes history of hunting, also deals with the actual and legal arrangement of hunting. Then it is about the creation and the gain of hunting like the basic condition for meaningful existence of hunting. The thesis analyzes specific activities of hunting from its formation, it means all of legal and administrative acts, hunting economy to observance of basic function of the law of hunting. In the practical part, there is a describing of specific hunting association in Ždírnice in Krušné hory which is handy example. My thesis points the problems which are created in connection with hunting work and that's why there are suggested particular, beneficial solutions to avoid them. The thesis emphasises usefulness of hunting like a hobby which hunters do in their free time for their money and it reminds that hunting with its traditions is part of Czech culture heritage.

Klíčová slova: myslivost, myslivecké sdružení, honitba, majitel honitby, uživatel honitby, člen sdružení, myslivecká stráž, myslivecký hospodář.

Keywords: hunting, hunting association, hunting land, owner of shooting, user of shooting, member of an association, hunting guard, hunting husbandman.

Obsah

1 Úvod	9
2 Cíl práce a metodika	10
3 Teoretická východiska	11
3.1 Historie myslivosti	11
3.2 Myslivecká legislativa	12
3.2.1 Myslivecká legislativa – historický vývoj	12
3.2.2 Současná platná myslivecká legislativa	13
3.2.3 Myslivecká legislativa Evropské unie	14
3.2.4 Ostatní zákonná opatření EU zaměřené na myslivost a ochranu přírody	15
3.2.5 Mezinárodní úmluvy	15
3.3 Orgány státní správy myslivosti a myslivecké organizace	16
3.3.1 Orgány státní správy	16
3.3.2 Dozor orgánů státní správy	17
3.3.3 Státní podpora myslivosti	17
3.3.4 Myslivecké organizace v České republice	19
4 Myslivecké sdružení	20
4.1 Vznik a zánik mysliveckého sdružení	20
4.1.1 Vznik mysliveckého sdružení	20
4.1.2 Zánik sdružení	21
4.2 Honitba	22
4.2.1 Pronájem honitby	22
4.2.2 Povinnosti uživatele honitby	24
4.3 Členové mysliveckého sdružení	25
4.3.1 Předseda mysliveckého sdružení	25
4.3.2 Myslivecká stráž	25
4.3.3 Myslivecký hospodář	28
4.4 Myslivecké hospodaření	30
4.5 Doby lovu a jeho podmínky	31
4.5.1 Lov zvěře	31
4.5.2 Lovecky upotřebitelní psi	32
4.5.3 Používání loveckých dravců	33
4.6 Odpovědnost mysliveckého sdružení za škody	33

5 Myslivecké sdružení Ždírnice	35
5.1 Vznik a stručný popis mysliveckého sdružení	35
5.1.1 Stanovy a provozní řád mysliveckého sdružení	35
5.1.2 Členové Mysliveckého sdružení Ždírnice	36
5.2 Honitba Ždírnice	38
5.2.1 Pronájem honitby Ždírnice	38
5.3. Plánování Mysliveckého sdružení Ždírnice	40
5.3.1 Sčítání zvěře	41
5.3.2 Regulovaný odlov	42
5.3.3 Nakládání se zvěřinou	44
5.3.4 Chov a péče o zvěř	45
5.3.5 Škody způsobené zvěří	45
5.3.6 Administrativa a ekonomika	46
6 Závěr	47
7 Seznam použitých zdrojů	49
8 Přílohy	51

1 Úvod

Problematika mysliveckých sdružení nepatří mezi vyhledávaná celospolečenská témata, přesto je důležité se jí zabývat. Myslivost, zejména lovectví provází lidstvo od nepaměti, kdy lov sloužil k získávání potravy. V dnešní době již není lov zvěře pro lid v našich podmínkách životně důležitý, přesto je myslivost pro společnost přínosem.

Pro tuto bakalářskou práci je stěžejní myslivost v České republice, kterou z velké části reprezentují členové mysliveckých sdružení vykonávající právo myslivosti v pronajatých honitbách.

Pohled na myslivce se různí, v médiích je však činnost myslivců často prezentována jako zájmová činnost, jejímž cílem je finanční nebo materiální prospěch z lovu zvěře. Myslivost však není pouze lov zvěře, ale zejména chov a náležitá péče o volně žijící zvěř. Bez řádné péče o zvěř by nebyl chov a bez chovu nemůže být lov. Lov ve většině případů neslouží k zábavě, ale k regulaci zvěře v honitbách a následně ke zkvalitňování chovu. Do potřebné péče o zvěř investují myslivci ze svých zdrojů nemalé finanční prostředky a spousty odpracovaných hodin v honitbě. Tato dobrovolná investice členů mysliveckých sdružení a jiných myslivců, má pro naši společnost opodstatněnou důležitost. Myslivost reprezentuje naše kulturní dědictví, ale zároveň napomáhá k zachování kvalitní volně žijící zvěře v přirozeném prostředí.

V úvodu se bakalářská práce věnuje historickému přehledu myslivosti a legislativě. Dále je práce komplexně zaměřena na činnost mysliveckých sdružení od vzniku, pronájmu honitby až pro výkon práva myslivosti. V této práci je řešena také problematika státního orgánu myslivosti, povinností členů mysliveckých sdružení, společných lovů nebo ekonomiky mysliveckého sdružení.

2 Cíl práce a metodika

Cíl práce

Cílem bakalářské práce je přiblížit činnost konkrétního mysliveckého sdružení od jeho vzniku, pronájmu honitby až po výkon práva myslivosti. Poukázat na to, že myslivci, tedy členové sdružení se nezabývají jen lovem, jak je často v médiích a mezi lidmi prezentováno, ale zejména péčí o zvěř, na kterou vynakládají nemalé finanční investice, tvrdou práci a v neposlední řadě čas. Připomenout, že výkon práva myslivosti má pro společnost přínos ať ekonomický, kdy myslivci ušetří státu nemalé finanční prostředky potřebné k regulaci přemnožené zvěře, nebo hmotný, kdy dochází díky péči myslivců k zachování zdravé zvěře v lesích pro další generace. Jedním z cílů je shrnutí právní a legislativní úpravy myslivosti.

Hlavním cílem práce je pokusit se navrhnout řešení, která by vedla ke zlepšení problémových oblastí, se kterými se analyzované myslivecké sdružení potýká. Jedná se zejména o zlepšení podmínek k výkonu práva myslivosti a spolupráce a komunikace s orgánem státní správy myslivosti nebo s pronajímatelem honitby.

Metodika

Východiskem bakalářské práce je v její teoretické části zejména podrobné studium odborné literatury, zákonů, jiných právních předpisů a odborných článků. Získané informace byly dále analyzované a konzultované s odborníky.

Konzultace s odborníky z oboru myslivosti byly stěžejní metodikou pro praktickou část práce – konzultace byla vedena formou rozhovoru, při kterém byly používány volně formulované otázky na problematiku mysliveckých sdružení. Základní informace byly získávány zejména studiem a analýzou vnitřních předpisů, dokumentů a písemností popisovaného mysliveckého sdružení. Nedílnou součástí metodiky pro praktickou část práce byla i metoda přímého pozorování praktických činností mysliveckého sdružení.

3 Teoretická východiska

3.1 Historie myslivosti

Vznik myslivosti (lovu) spadá již do období starší doby kamenné (500 000 – 700 000 před n. l.). Lov sloužil k získávání potravy, kožešin a kůže. Lovci loví dnes již vyhynulá zvířata (např. mamut), ale také dodnes žijící zvířata (např. los, jelen, bobr, medvěd, zubr atd.). K lovu se používaly jednoduché zbraně: kyje, pěstní klíny. Jelikož lidé žili v tlupách, používali i kolektivní způsoby lovu: nahánění zvěře, lapací jámy.

V mladší době kamenné (70 000 – 3000 před n. l.) již lov není hlavním zdrojem potravy, lidé získávali obživu z vlastního pěstování zemědělských plodin a pastevectvím.

V předfeudální době se lov stává pouze doplňkovým zdrojem potravy. K lovu se používali zbraně jako luky, sekery, nože a oštěpy. Jelikož vzniká soukromé vlastnictví, náleželo právo lovu vlastníku půdy. Již se neloví kolektivně.

Ve feudální době se obyvatelstvo dělí na podřízenou a nadřízenou vrstvu, v čele společnosti je panovník, kterému náleží výhradní lovecké právo. Panovník mohl lovecké právo propůjčovat, většinou pouze pro lov drobné zvěře. Panovník měl svou loveckou družinu. S rozvojem feudalismu roste vliv šlechty a lov se stává výsadou vrchnosti (dominikální právo). Panovník loví ve vyhrazených královských okrscích. K lovu souží již složitější zbraně: kuš, meč, oštěp a od 17. století i lovecká ručnice. Loví se do sítí, pořádají se štvanice a hony a lov již slouží spíše pro zábavu a reprezentaci. Úbytek zvěře vedl k zakládání obor (13. století) a bažantnic (14. století), v tomto období se začínají k lovu také používat lovečtí psi. V 17. století byl zaznamenán i rozmach pytláctví. V roce 1573 vychází usnesení Českého sněmu, které obsahuje nařízení o ochraně zvěře. Myslivost se stala povoláním, a myslivci bydleli přímo v honitbách.

V novověku se zakládají první lovecké řády, ve kterých se sdružovala šlechta. (Řád svatého Huberta – 1695). V 18. století je preferováno lesnictví před myslivostí (řády Marie Terezie z roku 1754 a 1756). V roce 1786 je vydán Všeobecný honební patent Josefem II. a právo myslivosti je prohlášeno právem státu, který ho může dále svěřovat.

V 19. století se myslivost podřizuje lesnictví. V roce 1849 vydal František Josef I. Říšský patent o myslivosti – právo myslivosti spojeno s vlastnictvím půdy. Vznikají honitby, které jsou buď vlastní nebo společenstevní, které sdružují pozemky drobných vlastníků půdy jedné obce. Honitby mohou být také pronajímány. Zintenzivňuje se chov

drobné zvěře. K lovu se používají brokovnice, jsou nové techniky lovu: šoulačka, slídění, společné hony na drobnou zvěř, kruhová leč, ploužení, naháňky atd. Dochází k vstupování cizí zvěře (mufloni, jeleni, ondatra, sika).

Ve 20. Zůstávají stejné techniky lovu. Modernizují se stříelné lovecké zbraně. V roce 1923 je založena Československá myslivecká jednota a v roce 1929 je vydán Malý honební zákon, ve kterém byly upraveny doby lovu a hájení zvěře. Zintenzivňuje se chov pernaté zvěře a upozadňuje se chov spárkaté zvěře s výjimkou zvěře srnčí. Zvěř černá se chová v oborách. V roce 1941 je vládním nařízením č. 127 a 128 o myslivosti mimo jiné nařízeno povinné členství v české myslivecké jednotě. Zákonem o myslivosti č. 225 z roku 1947 je sjednoceno právo myslivosti pro celý stát. V roce 1962 vyšel Zákon o myslivosti č. 23, kterým bylo odloučeno právo myslivosti od vlastnictví pozemků, náleželo organizacím (stání lesy, státní statky a JZD), které za úplatu postupovaly právo myslivosti mysliveckým sdružením. Zákonem o myslivosti č. 270 z roku 1992 bylo právo myslivosti přiznáno opět majitelům půdy. Vznikají honitby vlastní nebo společenstevní. Dochází z pronajímání honiteb.

3.2 Myslivecká legislativa

3.2.1 Myslivecká legislativa – historický vývoj

Kolem roku 950 – nařízení knížete Boleslava I. (regál), z něž vyplývá, že lov je výhradní právo panovníka.

V roce 1388 – nařízení krále Václava IV. (dominikál), z něž vyplývá, že lov je výsadou vrchnosti.

V roce 1573 – nařízení o ochraně zvěře - usnesení Českého sněmu, které znamenalo počátek myslivosti a myslivost se stala povoláním.

V roce 1728 – lovecký řád vydaný Karlem IV., který zůstal nezměněn do roku 1743, kdy vydala nový řád Marie Terezie.

V roce 1786 – všeobecný myslivecký patent císaře Josefa II., kterým byla upravena lovecká robota, ochrana polních plodin, chov zvěře, úhrada škod. Právo myslivosti, náleželo sátu, který je svěřoval.

V roce 1849 – Říšský patent o myslivosti č. 154 vydaný Císařem Františkem Josefem I., ze kterého vyplývá, že právo myslivosti je spojeno s vlastnictvím půdy.

V roce 1866 – první samostatný zákon o myslivosti pro Království české.

V roce 1962 – zákon o myslivosti č. 23/1962, kterým bylo právo myslivosti svěřeno pouze organizacím, jako byly státní lesy, státní statky a JZD.

V roce 1829 – zákon č. 98, tzv. Malý honební zákon, který ustanovil doby hájení a doby lovu zvěře.

V roce 1947 – zákon o myslivosti č. 225, který stanovil povinné členství v jednotné myslivecké organizaci.

V roce 1962 – zákon o myslivosti č. 23/1962, stanovil plány chovu zvěře a jejího lovu.

V roce 1990 – bylo zákonem č. 83 zrušeno povinné členství v mysliveckých organizacích.

V roce 1992 – demokratický zákon o myslivosti č. 270/1992 přiznal majitelům půdy právo myslivosti. Honitby si mohou pronajímat i fyzické osoby. Novela č. 512 z roku 1992 zavedla přechodný myslivecký zákon.

Od r. 2001 platí zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

3.2.2 Současná platná myslivecká legislativa

Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti (změna č. 320/2002 Sb., 59/2003 Sb., 444/2005 Sb., 296/2007 Sb., 124/2008 Sb., 227/2009 Sb., 281/2009 Sb.), je stěžejním právním předpisem pro myslivost.

Vyhláška MZe č. 244/2002 Sb., která provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

Vyhláška MZe č. 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu.

Vyhláška MZe č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

Vyhláška MZe č. 7/2004 Sb., o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice.

Vyhláška MZe č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě.

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů.

Vyhláška MZe č. 101/1996 Sb., o opatřeních k ochraně lesa před škodami působenými zvěří

Vyhláška MZe. 55/1999 Sb., o způsobu výpočtu výše újmy nebo škody způsobené na lesích.

Zákon ČR č. 167/1993 Sb., na ochranu zvířat proti týrání.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Vyhláška MŽP č. 395/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, kterou se provádí zákon č. 114/1992

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Myslivecký řád: „myslivecká legislativa nemůže zcela postihnout veškerou konkrétní problematiku myslivosti. Z toho důvodu byl vypracován myslivecký řád, podle něhož by se měli všichni myslivci řídit a který zároveň představuje určitý morální kodex každého myslivce. Myslivecký řád vychází nejen z právních předpisů, ale i ze stanov Českomoravské myslivecké jednoty a jejich dalších vnitřních předpisů. Zabývá se především: péčí o zvěř, lovem zvěře, bezpečnostními předpisy a zásadami při zacházení s loveckou zbraní, mysliveckou morálkou, zvyky a tradicemi“ (Červený, 2003).

3.2.3 Myslivecká legislativa Evropské unie

Mezi 11 legislativními opatřeními EU (směrnice, nařízení, rozhodnutí) zaměřenými na myslivost a ochranu přírody jsou zdaleka nejvýznamnější dvě:

Směrnice Rady č. 92/43/EEC o ochraně stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a směrnice rady č. 79/409/EEC o ochraně volně žijících ptáků. Z obou těchto směrnic vychází i program Natura 2000, což je vytvoření sítě mezinárodně významných chráněných území EU s různými omezeními myslivosti (Červený, 2003).

3.2.4 Ostatní zákonná opatření EU zaměřené na myslivost a ochranu přírody

Směrnice Rady č. 91/477/EEC o zbraních.

Směrnice Rady č. 92/45/EEC o zvěřině.

Směrnice Rady č. 92/118/EEC o trofejích.

Nařízení rady č. 3254/91/EEC zakazující používání nášlapných pastí.

Nařízení rady č. 1973/92/EEC příkazující vytvoření zdrojů na financování ochrany a zachování životního prostředí.

Nařízení rady č. 338/97/EEC o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulující obchod s těmito druhy.

3.2.5 Mezinárodní úmluvy

Mezinárodní úmluvy o ochraně přírody se většinou zkráceně nazývají podle místa svého vzniku a samy o sobě nejsou právně závazné, těmi se stávají v signatářských zemích až po schválení jednotlivými parlamenty. Pro myslivost jsou důležité především čtyři:

- Úmluva o ochraně evropské fauny a flóry a přírodních stanovišť (Bernská konvence). Jejím cílem je komplexní ochrana druhů a jejich prostředí. Velký důraz je kladen na uvedení národních legislativ do souladu s požadavky úmluvy na začlenění ochrany přírody do celostátní politiky a na mezinárodní spolupráci. Součástí úmluvy jsou i přílohy ohrožených živočichů a zakázané způsoby lovu. Velmi důležitou činností je vydávání doporučení týkajících se aktuálních problémů, např. o používání ocelových broků nebo o ochraně velkých šelem.
- Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů (Bonnská konvence). Úmluva zajišťuje bezprostřední ochranu druhů. Součástí úmluvy jsou i dva seznamy ohrožených druhů a podmínky výjimečného lovu.
- Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Washingtonská konvence – CITES). Ochrana poskytovaná touto úmluvou spočívá v omezení mezinárodního obchodu s ohroženými druhy rostlin a živočichů udělováním povolení (tzv. permitů) k vývozu a dovozu na základě prokázání původu. Součástí konvence jsou seznamy

živočichů odstupňovaných podle závažnosti ohrožení. Omezení obchodu se týká také částí rostlin či živočichů nebo výrobků z nich. Zvláštní režim má vývoz a dovoz loveckých trofejí, které se považují za věci osobní potřeby a nejsou na ně uplatňována nejpřísnější měřítka.

- Úmluva o mokřadech majících mezinárodní význam zejména jako biotopy vodního ptactva (Ramsarská konvence). Konvence je z hlediska myslivosti důležitá, zejména pro ochranu lovných druhů kachen a hus (Červený, 2003).

3.3 Orgány státní správy myslivosti a myslivecké organizace

3.3.1 Orgány státní správy

Dle §57 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti: „ je ústředním orgánem státní správy myslivosti v České republice, s výjimkou národních parků Ministerstvo zemědělství. V národních parcích je ústředním orgánem státní správy Ministerstvo životního prostředí. Na území krajů je orgánem státní správy myslivosti krajský úřad, který jedná v přenesené působnosti. Na území hlavního města Prahy je orgánem státní správy myslivosti Magistrát hlavního města Prahy. Na území obcí je orgánem státní správy obecní úřad obce s rozšířenou působností. Na pozemních určených pro obranu státu vykovává působnost Ministerstvo zemědělství. V národních parcích vykovávají správy národních parků působnost, která je svěřena obcím, působnost krajů vykovává Ministerstvo životního prostředí“ (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. listopadu 2001).

Ve vojenských prostorech a lesích vykonává státní správu ministerstvo obrany.

Organizační složkou Ministerstva zemědělství je Ústav pro hospodářskou úpravu lesů. Ústav podporuje činnost státní správy, mimo jiné se zabývá prováděním národní inventarizace lesů a zajišťováním funkce IDC (informačního datového centra) pro myslivost a lesní hospodářství.

3.3.2 Dozor orgánů státní správy

Orgány státní správy myslivosti vykonávají dozor v myslivosti, toto je zakotveno v §61 zákona o myslivosti z roku 2001 nově. Kontroluje se zejména dodržování zákona o myslivosti a jeho prováděcích předpisů. Pokud je správním orgánem zjištěn nedostatek, který se týká porušení důležité povinnosti vyplývající ze zákona, rozhodne správní orgán o opatřeních, která povedou k nápravě.

3.3.3 Státní podpora myslivosti

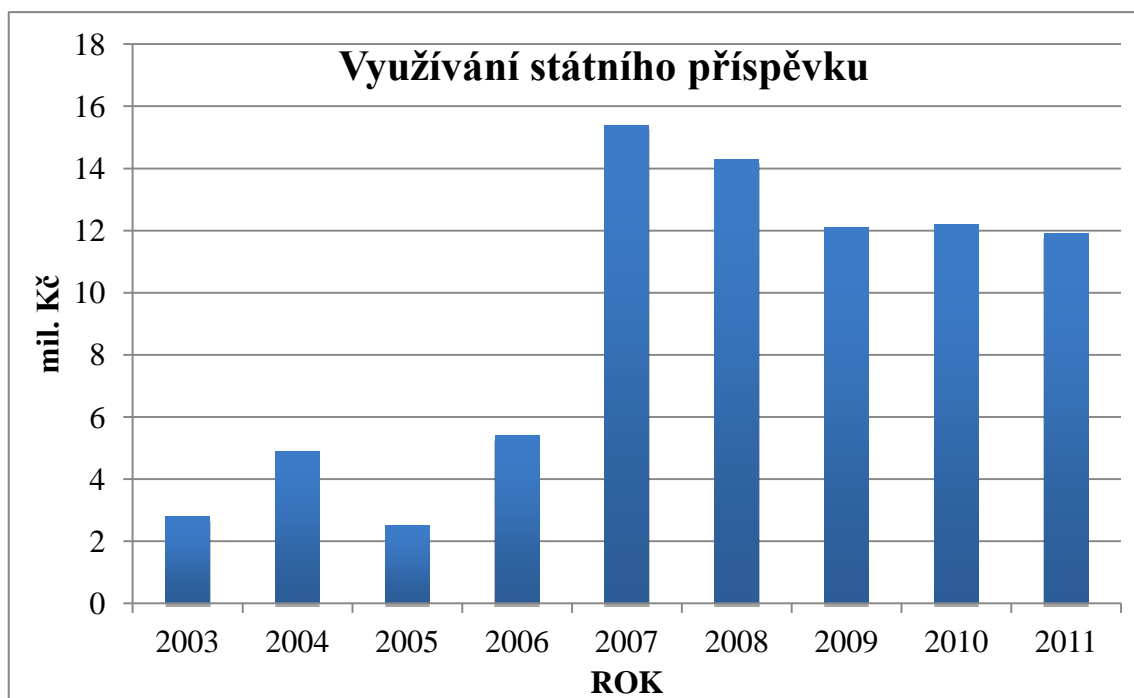
V České republice je myslivost podporovaná státem finančním příspěvkem nebo poskytnutím služeb. Finanční prostředky stát dle § 62 zákona o myslivosti poskytuje zejména na:

- „a) zlepšení životního prostředí zvěře,
- b) podporu ohrožených druhů zvěře,
- c) oborní chovy zvěře se vzácnými druhy nebo poddruhy.
- d) chov a výcvik národních plemen loveckých psů a loveckých dravců,
- e) použití dravců v ochraně rostlin,
- f) preventivní veterinárně léčebné akce a zdolávání nákaz v chovech zvěře,
- g) ozeleňování krajiny včetně oplocování dřevin,
- h) chovatelské přehlídky a myslivecké výstavy, propagaci a osvětu myslivosti“

(Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. listopadu 2001).

Dle Ing. Jaroslava Růžičky je využívání státního příspěvku ovlivňováno spíše zájmem samotných žadatelů, než pouze objemem finanční částky, kterou stát vyčlenil pro potřeby myslivosti. Celkovou výši poskytovaných finančních prostředků tak určovaly aktivity myslivců a nikoliv restriktivní opatření sledující maximální limity jejich čerpání. Struktura využívání dotací se stabilizovala především do podpory vytváření vhodného prostředí pro přežívání zvěře v honitbách (Růžička, 2012).

Graf č. 1: Využívání státního příspěvku v letech 2003 - 2011

Zdroj: Ing. Jaroslav Růžička - časopis Myslivost, květen 2012

Tabulka č. 1: Způsob využití státního příspěvku v letech 2010 - 2011

cíl využití státní podpory	rok 2010	rok 2011
zakládání a udržování zvěřních políček	46,90%	52,80%
betonové nory na odchyt lišek	9,80%	5,90%
hnízdni budky pro vodní ptáky	8,40%	6,90%
zkouška psa k výkonu	6,40%	7,00%
odchov sokola stěhovavého	4,80%	5,10%
zřizování napajedel pro zvěř	4,80%	3,50%
odchov rarocha velkého	3,10%	3,30%
oborní chovy bílé jelení zvěře	2,60%	2,60%
odchytová zařízení pro prase divoké	2,40%	1,00%
vypouštění koroptví	2,20%	1,80%
lapací zařízení	2,10%	1,20%
odchov jestřába lesního	1,80%	2,70%
ostatní	4,70%	6,20%

Zdroj: Ing. Jaroslav Růžička - časopis Myslivost, květen 2012

3.3.4 Myslivecké organizace v České republice

- Českomoravská myslivecká jednota a její organizační složky
- Řád sv. Huberta
- Asociace profesionálních myslivců

„Úloha myslivecké organizace je nezastupitelná především v těchto oblastech:

- v mysliveckém vzdělávání
- ve společenské kontrole výkonu práva myslivosti
- v rozvoji mysliveckých tradic a myslivecké etiky
- v ochraně přírody
- v odborné spolupráci s orgány státní správy myslivosti
- ve vydávání odborné literatury a časopisů“ (Čechura, 2000).

4 Myslivecké sdružení

Myslivecké sdružení je občanské sdružení provozující výkon myslivosti, které vzniká na základě zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů. Dle JUDr. Čechury: „ Je ustanovení o vzniku, stanovách a dalších organizačních záležitostech mysliveckého sdružení jako občanského sdružení v tomto zákoně upraveno příliš obecně“ (Čechura, 2000). Tento zákon upravuje právo občanů svobodně se sdružovat. Myslivecké sdružení je ze zákona právnickou osobou, která dle Čechurova výkladu nemá nadřízený orgán. Do činnosti a postavení mysliveckého sdružení mohou podle § 2 výše uvedeného zákona o sdružování, zasahovat státní orgány pouze v mezích zákona.

4.1 Vznik a zánik mysliveckého sdružení

4.1.1 Vznik mysliveckého sdružení

Sdružení dle §6 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů vzniká registrací, návrh na registraci předkládá přípravný výbor Ministerstvu vnitra ČR – odbor všeobecné správy, návrh musí být podepsán všemi členy přípravného výboru. Přípravný výbor se skládá nejméně ze tří členů (občanů), alespoň jeden z nich musí být starší 18 let. V návrhu na registraci musí být uveden jeden z členů starší 18 let, který je zmocněn jednat jménem přípravného výboru. K návrhu na registraci je nutné dodat stanovy budoucího sdružení ve dvojím vyhotovení. Každé myslivecké sdružení si může zpracovat vlastní stanovy: „v nichž musí být uvedeno

- a) název sdružení,
- b) sídlo,
- c) cíl činnosti,
- d) orgány sdružení, způsob ustavování orgánů, určení orgánů a funkcionářů oprávněných jednat jménem sdružení,
- e) ustanovení o organizačních jednotkách, pokud budou zřízeny a pokud budou jednat svým jménem,

- f) zásady hospodaření ve sdružení“ (zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů ze dne 27. Března 1990). Lze také použít vzorové stanovy Českomoravské myslivecké jednoty.

Pokud je ministerstvu vnitra doručen návrh na registraci, který nemá vady vyplývající ze zákona, je řízení o registraci zahájeno dnem doručení. O zahájení ministerstvo vyrozumí zmocněnce. Pakliže v návrhu budou zjištěné vady, upozorní ministerstvo nejpozději do 5 dnů od doručení přípravný výbor, po odstranění nedostatků bude zahájeno řízení o registraci. O registraci se nevydává rozhodnutí ve správním řízení, registrace je uskutečněna do 10 dnů od zahájení. Zmocněnci přípravného výboru zašle ministerstvo zpět jedno vyhotovení stanov, na kterém bude vyznačen i den registrace nového sdružení. Evidence sdružení spadá do kompetence ministerstva vnitra

Veškeré změny musí sdružení nahlásit ministerstvu do 15 dnů ode dne, kdy bylo ve věci změny rozhodnuto. Změny stanov je nutné dodat ministerstvu písemně ve dvou vyhotoveních, ve lhůtě 15 dnů od schválení nových stanov sdružením.

„ Jelikož je myslivecké sdružení samostatnou účetní jednotkou, má povinnost do třiceti dnů od registrace přihlásit se podle svého sídla u místně příslušného finančního úřadu. Do přihlášky je nutno uvést k jakým daním se registruje“ (Čechura, 2000).

4.1.2 Zánik sdružení

Podle §12 zák. č.83/1990 Sb., o sdružování občanů: „, sdružení zaniká

- a) dobrovolným rozpuštěním nebo sloučením s jiným sdružením,
- b) pravomocným rozhodnutím ministerstva o jeho rozpuštění,
- c) zrušením podle jiného právního předpisu“ (zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů ze dne 27. Března 1990).

Pokud není ve stanovách mysliveckého sdružení uvedený způsob rozpuštění nebo sloučení sdružení, rozhodne o tomto nejvyšší orgán sdružení. O zániku sdružení musí tento orgán informovat ministerstvo do 15 dnů od rozhodnutí. Při zániku sdružení je nutné majetkové vypořádání. Ministerstvo oznámí Českému statistickému úřadu zánik sdružení do 7 dnů.

4.2 Honitba

Honitby jsou souvislé honební pozemky, které orgán státní správy myslivosti uzná za honitbu a v nichž lze provádět právo myslivosti. Hranice honitby respektují ráz krajiny, ne katastrální území. Každá honitba má určenou svou jakostní třídu podle vyhlášky č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

„Jakostní třída honitby vyjadřuje stupeň její úživnosti v závislosti na přírodních podmínkách a stanovuje ji orgán státní správy myslivosti ve spolupráci s orgány státní správy lesů, zemědělství a ochrany přírody“ (Červený, 2003).

Návrh na uznání honitby předkládá orgánu státní správy myslivosti vlastník nebo vlastníci pozemků – minimální výměra určená zákonem č. 449/2001 Sb. je 500 ha. Pokud se jedná o honební společenstvo, podá návrh na uznání honitby přípravný výbor. K návrhu musí být přiložen zákres hranic honitby, údaje o vlastnicích pozemků a návrh normovaných a minimálních stavů zvěře. Pokud návrh splňuje zákonné podmínky, vydá orgán státní správy myslivosti rozhodnutí o uznání honitby. Držitel honitby musí rozhodnout, zda bude honitbu užívat pro vlastní účely nebo ji pronajme. Toto musí učinit do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby.

4.2.1 Pronájem honitby

Zákon stanoví, komu může držitel honitbu pronajmout. Pokud je pronajata mysliveckému sdružení, je sdružení ze zákona povinno upřednostnit přihlášky členství podané vlastníky. Myslivecké sdružení, které si honitbu pronajímá, musí také splňovat zákonnou podmínku – nejméně 3 členové musí být české, fyzické osoby, které jsou držiteli platného loveckého lístku. Honitbu lze pronajmout jen v celku, nelze ji pronajímat po částech.

Smlouva o nájmu honitby se uzavírá na dobu 10 let, musí být uzavřena písemně a držitel honitby je ze zákona povinen zaslat jednu kopii smlouvy orgánu státní správy myslivosti a to do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy. Cena za pronájem honitby není zákonem stanovena a je dohodou smluvních stran, pokud zákon nestanoví jinak. Při

dohodě o ceně se většinou řídí cenou obvyklou. Pojem obvyklá cena je v zákoně č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku v § 2 odst. 1 definován jako: „cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění“ (Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku). V případě pronájmu honitby, která je ve vlastnictví státu, mohou právnické osoby, které majetek spravují nebo na něm hospodaří pronajímat jen na základě výběrového řízení. V nájemní smlouvě je mimo jiné důležité uvést způsob vyrovnání v případě ukončení nájemní smlouvy. V České republice je největším pronajímatelem honiteb stát zastoupený státním podnikem Lesy České republiky. V § 33 Zákona o myslivosti je uvedeno:

„ Pokud v případech stávající honitby na honebních pozemcích státu uplatní dosavadní nájemce zájem o opětovné uzavření nájemní smlouvy na další období, bude s ním jednáno o uzavření smlouvy podle podmínek stanovených pro výběrové řízení jako s prvním. Toto právo nevzniká, jestliže se držitel rozhodne užívat honitbu na vlastní náklad nebo pokud nájemce v průběhu uplynulé doby nájmu porušil nájemní smlouvu nebo mu byla orgánem státní správy myslivosti uložena pokuta podle zákona o myslivosti.

Pokud nájemci honiteb na honebních pozemcích ve vlastnictví státu provedou opatření na ochranu proti škodám působeným zvěří po předchozím souhlasu zástupce právnické osoby, která hospodaří s majetkem státu nebo majetek státu spravuje, přijme se toto plnění jako naturální plnění na nájem ve výši ceny takového opatření v místě honitby obvyklé“ (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

Smlouva zaniká z důvodů uvedených v zákoně. Mimo jiné uplynutím doby, na kterou byla honitba najata – tedy 10 let, pokud honitba zanikne, dohodou obou stran, výpovědí při nedodržení podmínek smlouvy nebo pokud orgán státní správy myslivosti rozhodne, že v souvislosti s porušením smlouvy nájemcem došlo k vážnému ohrožení životního prostředí nebo klesl stav zvěře pod hranici minimálního stavu zvěře. Pouhá změna držitele honitby není důvodem pro ukončení smlouvy, důvod by byl pouze v případě, že by nový držitel chtěl honitbu využívat na vlastní účet. V tomto případě by byla smlouva ukončena výpovědí s 18 měsíční výpovědní lhůtou. Pokud smlouva o nájmu honitby zanikne, musí se strany dle zákona vyrovnat, vznikl-li rozdíl v mysliveckých zařízeních na území honitby při vzniku a zániku smlouvy.

4.2.2 Povinnosti uživatele honitby

Pakliže jsou splněné všechny zákonné povinnosti, stává se nový nájemce, v tomto případě myslivecké sdružení, uživatelem honitby. Ten musí dodržovat povinnosti, které uživateli honitby stanoví zákon o myslivosti – jejich plnění má velké ekonomické dopady.

Podle Josefa Feuereisela: „ jsou z ekonomického pohledu velice důležité podmínky uvedené v zákoně pro případ pronájmu honitby české právnické osobě. Není možné, aby kterákoliv česká právnická osoba najala honitbu a náklady spojené s jejím nájmem a provozem začlenila do svého účetnictví. Zásadní podmínkou je, aby tato právnická osoba měla myslivost uvedenou v předmětu své podnikatelské činnosti nebo v této honitbě zemědělsky nebo lesnický hospodařila“ (Feuereisel, 2010).

Dle zákona o myslivosti, § 11 jsou uživatelé honiteb povinni:

- Uživatelé polních honiteb jsou povinni pečovat o zakládání remízků a jiných vhodných úkrytů pro zvěř, uživatelé lesních honiteb o zakládání políček pro zvěř na pozemcích, na kterých jim to vlastník, popřípadě uživatel honebních pozemků na jejich žádost písemně povolí – při dodržení předpisů o lesích.
- Uživatelé honiteb jsou povinni provést po oznámení vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků podle §10 odst. 3 písm. a) potřebná opatření k záchraně zvěře, např. příkrmování.
- Uživatelé honiteb jsou povinni provádět v době nouze dostupná a přiměřená opatření k záchraně zvěře, zejména ve spojitosti se záplavami, povodněmi, lesními požáry a extrémní sněhovou pokrývkou.
- Uživatel honitby je povinen provozovat krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a v době nouze zvěř příkrmovat. Počty a objemy těchto zařízení jsou uvedeny v plánu mysliveckého hospodaření a v ročním statistickém výkazu o honitbě.
- Zjistí-li orgán státní správy myslivosti, že zvěř trpí hladem, a nezjedná-li uživatel honitby po výzvě orgánu státní správy myslivosti okamžitou nápravu, rozhodne tento orgán o krmení zvěře na náklad uživatele. Odvolání podané proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.
- Uživatelé honiteb jsou povinni s vlastníky, popřípadě nájemci honebních pozemků, kteří na těchto pozemcích hospodaří a nejsou členy honebního společenstva,

projednat alespoň 7 dnů předem konání činností, které mohou omezit obhospodařování těchto pozemků (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

4.3 Členové mysliveckého sdružení

4.3.1 Předseda mysliveckého sdružení

V čele mysliveckého sdružení stojí předseda, dle JUDr. Ing. V. Čechury vyplývají práva a povinnosti předsedy mysliveckého sdružení ze stanov mysliveckého sdružení. Podle vzorových stanov, které jako návod zpracovala ČMMJ, předseda jedná jménem sdružení, v jeho nepřítomnosti místopředseda, tyto dva také podepisují písemnosti, jimž sdružení přijímá závazky nebo práva. Předseda dále svolává a řídí schůzi výboru a podepisuje zápis z jeho jednání. Vše ostatní je stanovami ponecháno rozhodování kolektivních orgánů podle dělby působnosti (členská schůze, výbor, revizní komise).

4.3.2 Myslivecká stráž

Myslivecké sdružení, jako uživatel honitby je povinen předložit do 30 dnů od uzavření smlouvy s držitelem honitby orgánu státní správy myslivosti návrh na ustanovení jedné myslivecké stráže, na každých započatých 500 ha. Myslivecká stráž je veřejná stráž, která dohlíží na dodržování zákonů a myslivecké etiky v rámci honitby, pro kterou byla ustavena.

Myslivecká stráž musí splňovat zákonem dané podmínky, podrobnosti o předpokladech pro výkon funkce myslivecké stráže jsou uvedeny ve vyhlášce MZe č. 244/2002 Sb.:

- musí splňovat podmínku věku, být starší 21 let,
- mít trvalé bydliště na území České republiky,
- musí být bezúhonný a způsobilý k právním úkonům,
- musí být zdravotně a fyzicky způsobilý – dle vyhlášky MZe č. 244/2002 Sb., jsou fyzicky a zdravotně způsobilé osoby, jejichž zdravotní stav neomezuje pobyt v přírodě, pohyb v nerovném terénu a nevyklučuje středně velkou a velkou fyzickou zátěž, dále osoby, které nemají sníženou schopnost orientace, zejména závažná

onemocnění sluchu a zraku, netrpí kolapsovými stavy a záchvatovitými onemocněními, netrpí závažným duševním onemocněním nebo závažnou poruchou osobnosti anebo dalšími onemocněními, které omezují nebo vylučují výkon funkce myslivecké stráže. (vyhláška Mze č. 244/2002Sb., zedne 7. června 2002).

- musí složit zkoušku ze znalostí práv a povinností myslivecké stráže – jedná se o písemný test, který sestaví a vyhodnotí orgán státní správy myslivosti. Písemný test se skládá z 20 otázek, pokud uchazeč splní test alespoň na 75%, považuje se znalost práv a povinností za prokázanou.

Vyhláška Mze č. 244/2002 Sb. stanoví podrobnosti ohledně testu, ve kterém jsou zahrnuty otázky: „ze znalostí právních předpisů upravujících

- a) práva a povinnosti myslivecké stráže, včetně problematiky povolenek k lovu, loveckých lístků, pojištění, honiteb, obor, nehonebních pozemků, dob lovu jednotlivých druhů zvěře a zakázaných způsobů lovu,
- b) vymezení postavení a pravomoci veřejného činitele z hlediska trestního zákona,
- c) trestní řízení z hlediska součinnosti myslivecké stráže s orgány činnými v trestním řízení a oznamovací povinnosti podle trestního řádu,
- d) přestupkové řízení, včetně řízení blokového, a přestupky na úseku myslivosti,
- e) řízení o jiných správních deliktech podle zákona,
- f) trestný čin pytláctví,
- g) charakteristiku členění a užívání pozemních komunikací se zvláštním zřetelem na účelové a místní komunikace
- h) držení, nošení a přepravu zbraní a střeliva, jakož i jejich použití“ (vyhláška Mze č. 244/2002 Sb., ze dne 7. června 2002).

Člen myslivecké stráže složí slib: „Slibuji, že jako myslivecká stráž budu s největší pečlivostí a svědomitostí plnit povinnosti při výkonu ochrany myslivosti, že budu při výkonu této činnosti dodržovat právní předpisy a nepřekročím oprávnění příslušející myslivecké stráž“ (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

V neposlední řadě musí být ze zákona pojištěn, mít platný lovecký průkaz a zbrojní průkaz .

Člen myslivecké stráže je oprávněn:

- „Požadovat od osob, které se pohybují se střelnou zbraní nebo jinými loveckými pomůckami bez příslušných dokladů, prokázání jména, bydliště, data narození.
- Zastavit a prohlížet vozidla, která se pohybují v honitbě a na účelových komunikacích v honitbě.
- Požadovat prokázání původu zvěře.
- Zadržet osobu, kterou přistihne při neoprávněném lovu nebo zakázaném způsobu lovu, se zakázanými loveckými pomůckami, se střelnou zbraní a neprodleně přivolat Policii.
- Odejmout těmto osobám střelnou zbraň, zakázanou loveckou výzbroj, loveckého psa, ulovenou zvěř. O odejmutí sepsat záznam, odejmutou zbraň a lovecké pomůcky předat Policii.
- Usmrcovat toulavé psy, kteří se v honitbě pohybují za souběhu těchto podmínek: jsou mimo vliv svého vedoucího, pronásledují zvěř a jsou ve vzdálenosti větší než 200 m od poslední nemovitosti sloužící k bydlení. Toto oprávnění se nevztahuje na psy loveckých a ovčáckých plemen, na psy zdravotnické, slepecké, záchranářské a služební.
- Usmrcovat kočky, které se pohybují ve vzdálenosti větší než 200 m od poslední nemovitosti sloužící k bydlení.
- Usmrcovat v honitbě se pohybující zavlečené druhy zvířat.
- Usmrcovat, po předchozím oznámení místně příslušnému obecnímu úřadu, zdivočelá domácí zvířata.
- Usmrcovat zvířata z farmových chovů pohybující se volně ve vzdálenosti větší jak 200 m od oplocení nehonebního pozemku, na kterém je farmový chov.
- Vybírat pokuty v blokovém řízení.
- Požadovat součinnosti Policie“ (Penzum, 2007).

Myslivecká stráž při své činnosti požívá ochranu veřejného činitele, má rozsáhlá oprávnění, která umožňují závažný zásah do práv občanů. Její postavení je posíleno

i zařazením do kategorie veřejného činitele. Oprávnění jsou přesně vymezena zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti §14.

Myslivecká stráž dohlíží, zda jsou dodržovány povinnosti spojené s ochranou myslivosti, pokud zjistí nedostatky, neodkladně je oznámí uživateli honitby, orgánu státní správy myslivosti nebo policii. Pokud člen myslivecké stráže usmrtil psa, kočku, zdivočelé hospodářské zvíře nebo zvíře z farmového chovu zvěře, tuto skutečnost musí oznámit vlastníkovvi pokud je znám, sdělí mu, kde k usmrcení zvířete došlo a pokud bude mít vlastník zájem, doprovodí ho na toto místo. Každý člen myslivecké stáže se musí prokazovat průkazem myslivecké stráže, musí u sebe nosit služební odznak. Odznak a průkaz musí zabezpečit proti ztrátě, odcizení nebo zneužití, pokud se tak stane, musí tuto skutečnost nahlásit orgánu státní správy myslivosti (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

4.3.3 Myslivecký hospodář

Podobně jako u myslivecké stráže musí myslivecké sdružení, jako uživatel honitby, splnit zákonnou podmínku a navrhnout orgánu státní správy myslivosti mysliveckého hospodáře. Tuto podmínku musí splnit do 15 dnů od uzavření smlouvy o nájmu honitby. Orgán státní správy myslivosti, pokud jsou splněné všechny zákonné podmínky, ustanovuje a odvolává.

Myslivecký hospodář je odborný správce honitby, jehož kvalifikace, práva i povinnosti jsou přesně specifikované zákonem. Musí se jednat o občana staršího 21 let, který má trvalé bydliště na území ČR, je bezúhonný, má platný lovecký lístek, zbrojní průkaz skupiny C a je pojištěn. Poslední důležitou zákonnou podmínkou pro ustanovení mysliveckým hospodářem je složení zkoušky z myslivosti. Musí se jednat o zkoušku složenou na vysoké, vyšší odborné nebo střední myslivecké škole, kde je myslivost povinným vyučovacím předmětem, nebo o vyšší odbornou mysliveckou zkoušku nebo o zkoušku mysliveckého hospodáře. Myslivecký hospodář se při plnění svých úkolů prokazuje průkazem mysliveckého hospodáře. Hospodář může některá svá oprávnění a povinnosti dočasně na jinou osobu za podmínky, že je tato nejméně 5 let držitelem loveckého lístku.

4.3.3.1 Oprávnění mysliveckého hospodáře

Myslivecký hospodář zastupuje sdružení při jednáních o mysliveckém hospodaření, je oprávněn podepisovat úkony týkající se mysliveckého hospodaření, navrhuje plán hospodaření atd. Dále je oprávněn kontrolovat ulovenou zvěř a její označení, kontrolovat osoby, které v honitbě loví, zda mají lovecký lístek, pojištění, požádat o předložení dokladů loveckých psů, kontrolovat zvěř, kterou uloví, její řádné označení. Usmrcovat toulavé psy a další zvířata, za stejných podmínek jak myslivecká stráž. Vést společné lovy nebo tyto zastavit, pokud nejsou splněné podmínky pro řádný průběh.

4.3.3.2 Povinnosti mysliveckého hospodáře

Myslivecký hospodář je mimo jiné podle §35 Zákona o myslivosti: „ při své činnosti povinen

- a) prokázat se průkazem mysliveckého hospodáře,
- b) zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem zvěře,
- c) navrhnout uživateli honitby opatření k řádnému mysliveckému hospodaření v honitbě; odpovídá mu za toto hospodaření,
- d) vést záznamy o hospodaření v honitbě, zejména o ulovené zvěři, jejím prodeji a ostatních dispozicích s ní, a připravovat statistická hlášení pro orgány státní správy myslivosti,
- e) evidovat vydané povolenky k lovu, v honitbě používané lovecké psy, vést další předepsané evidence,
- f) nejpozději následující den po skončení honu zajistit provedení společné dohledávky s použitím loveckých psů,
- g) vyloučit z účasti na honu střelce, honce i další osoby, které jsou pod vlivem alkoholu nebo jiných toxických látek, osoby mladší 15 let a osoby, které hrubým způsobem porušily bezpečnostní pravidla; uvedené osoby jsou povinny místo honu opustit,
- h) provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře,
- i) oznamovat neodkladně zjištěné závady, nedostatky a škody podle jejich povahy uživateli honitby a orgánu státní správy myslivosti, který jej ustanovil,

- j) zabezpečit průkaz mysliveckého hospodáře proti zneužití, ztrátě a odcizení; případně takové skutečnosti neprodleně oznámit orgánu státní správy myslivosti, který průkaz vydal“ (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

4.4 Myslivecké hospodaření

Povinnosti uživatele honitby ohledně plánu mysliveckého hospodaření stanoví zákon o myslivosti, podmínky a pokyny jsou pak upřesněné ve vyhlášce č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě.

„Myslivecké sdružení, má povinnost sestavit každý rok plán mysliveckého hospodaření. Při vypracování se vychází z celkového stavu ekosystému v honitbě, výše škod zvěří, ze stanovených normovaných a minimálních stavů zvěře a z výsledků sčítání zvěře“ (Penzum, 2007).

„Podmínkou pro vypracování plánu mysliveckého plánu a lovu je provedení sčítání zvěře, uživatelé honiteb provádí sčítání každoročně v zimním období. Zvěř která podléhá mysliveckému plánování. Sečtený stav je jarním skutečným kmenovým stavem zvěře, který se v plánu porovnává se stanoveným jarním normovaným stavem zvěře, z porovnání se plánují možnosti, případně nutnost plánovaného lovu“ (Čechura, 2000).

Plán se dle vyhlášky 553/2004 Sb. skládá z plánu chovu a lovu, plánu péče o zvěř, plán společných lovů (jen pro zajíce polního, bažanta obecného a královského, husu velkou, husu polní, husu běločelou, kachnu divokou a krocana divokého), plánu počtu loveckých psů (vyhláška č. 553/2004 Sb., ze dne 7. 2. 2002).

Orgán státní správy myslivosti stanoví termín pro každoroční sčítání zvěře, jehož výsledky mu uživatel písemně sdělí do 5 dnů. K vytvořenému plánu mysliveckého hospodaření má možnost se vyjádřit i držitel honitby, pokud se do 15 dnů nevyjádří, má se zato, že s plánem souhlasí. Plán je po té zaslán orgánu státní správy myslivosti, který plány eviduje a kontroluje jejich plnění. Dále uživatel honitby předkládá orgánu státní správy myslivosti, měsíční hlášení o provedeném lovu zvěře. Pro statistické účely uživatel

honitby vede mysliveckou statistiku a evidenci a podává hlášení orgánu státní správy myslivosti..

4.5 Doby lovu a jeho podmínky

Lovit lze jen zvěř, která není hájena, a to ve stanovené době lovu. Pokud orgán ochrany přírody rozhodne o odlovu živočichů, kteří nejsou zvěří, může tento odlov provést za stanovených podmínek osoba oprávněná podle tohoto zákona (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001). Tedy držitel loveckého lístku.

Vyhláška MZe č. 245/2002 Sb. ve znění vyhlášky č. 480/2002 Sb. stanovuje doby lovu zvěře a podmínky provádění lovu. O povolení lovu ve zvláštních případech (mimo dobu lovu, lov na nehonebních pozemcích, zrušení chovu nebo snížení stavů zvěře) rozhoduje orgán státní správy myslivosti.

Uživatel honitby je povinen zajistit dohledání postřelené nebo poraněné zvěře, i v případě, že přeběhla do sousední honitby nebo na nehonební pozemek. Uživatel sousední honitby je povinen po předchozím oznámení dohledávku zvěře umožnit a má právo se jí i sám účastnit.

„Při lovech hrozí riziko škod, jelikož jde o činnost spojenou s používáním střelných zbraní. Aby při likvidaci škod nenastaly těžké hmotné následky pro viníka i poškozeného, je tato situace řešena povinným pojištěním odpovědnosti za škody“ (Čechura, 2000).

4.5.1 Lov zvěře

„ Zákon o myslivosti uvádí zakázané způsoby lovu. Lov zvěře je možno provádět jen způsobem odpovídajícím mysliveckým zásadám, zásadám ochrany přírody a zásadám ochrany zvířat proti týrání“ (Penzum, 2007).

„ Kdo loví zvěř, musí mít u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění; při lovu se zbraní též zbrojní průkaz a průkaz zbraně a při lovu s loveckým dravcem jeho evidenční kartu. Tyto průkazy je povinen ten, kdo loví zvěř, předložit na požádání orgánu policie, orgánu státní správy myslivosti, mysliveckému hospodáři a myslivecké strážní příslušné honitby“ (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

Lovec je povinen po ulovení zvěř ošetřit dle zákona o veterinární péči č. 166/1999 Sb., označit plombou a vyplnit lístek o původu zvěře. Uživatel honitby může zvěř ulovenou na své honitbě prodávat a uvádět do oběhu, při prodeji postupuje podle veterinárních předpisů. O prodeji a vlastní spotřebě vede evidenci.

„Odborné a hygienicky bezchybné ošetření ulovené zvěře v co nejkratší možné době po ulovení je nejdůležitějším hygienickým požadavkem. To znamená, že spárkatá zvěř bude s ohledem na charakter lovu ošetřena nejdéle v průběhu 3 hodin po ulovení“ (Winkelmayer, 2005). V praxi je však složité zajistit, aby každý kus ulovené zvěře a všech jejích orgánů (včetně vyvržených) vyšetřil ihned veterinární lékař. Pro vyřešení tohoto problému vyzvala Evropská unie členské země, svým Nařízením Evropského parlamentu a rady č. 853/2004 k zajištění proškolených osob. Tato osoba musí složit zkoušku oprávnění provádět kontrolu těla a orgánů zvěře ihned po ulovení.

Proškolená osoba může zjistit nápadné změny, které by mohly znamenat onemocnění ulovené zvěře, v případě, že neshledala žádné znaky onemocnění, vydá o tomto prohlášení. Neobvyklé znaky oznámí příslušnému orgánu.

„Provedením vyšetření ulovené zvěře v místě ulovení se značně usnadňuje dodávání zvěře do výkupu, neboť odpadají veškeré komplikace, spojené se zasíláním orgánů. Navíc není nutné zasílat k vyšetření hlavu (s výjimkou druhů vnímavých na trichinelózu), což znamená možnost rychlé preparace a přenechání trofeje lovcí“ (Forejtek, 2009).

4.5.2 Lovecky upotřebitelní psi

Uživatel honitby je povinen držet a v honitbě používat lovecké psy. Loveckým psem se rozumí pes loveckého plemene uznaného mezinárodní kynologickou federací s průkazem původu, který složil příslušnou zkoušku z výkonu. Potvrzení o složené zkoušce vystavené jejím pořadatelem je veřejnou listinou. Lovečtí psi musí dle vyhlášky MZe č. 244/2002 Sb. složit zkoušku: „z těchto výkonů:

- a) vyhledání, dohledání a přinesení usmrčené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné drobné zvěře,
- b) vyhledání a dosledování usmrčené, postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře,

c) norování“ (vyhláška Mze č. 244/2002 Sb., ze dne 7. června 2002).

Počet lovecky upotřebitelných psů, stanoví vyhláška MZe č. 244/2002 Sb. dle jakostní třídy honitby, minimální a normovaných stavů zvěře. V případě společného lovu musí být pro první tři lovce jeden lovecky upotřebitelný pes, který má potvrzení, že složil zkoušku z výkonu pro zvěř, která se loví. Následně pak pro každých i započatých deset lovců opět alespoň jeden výše uvedený lovecky upotřebitelný pes.

4.5.3 Používání loveckých dravců

„Sokolnictví patří mezi nejstarší způsob lovu. Sokolnictvím se rozumí držení loveckých dravců a lov s nimi. Loveckými dravci se rozumí jestřáb, krahujec a popřípadě jiní dravci. Při lovu zvěře loveckými dravci se vyžaduje lovecký lístek a povolenka k lovu jako při každém jiném způsobu lovu“ (Vach 1996). Dle vyhlášky MZe č. 244/2002 Sb., povoluje použití dravců orgán státní správy myslivosti. Držení a chov loveckého dravce jsou možné jen po povolení výjimky ze základních podmínek zvláště chráněných živočichů podle předpisů o ochraně přírody. „Držitel dravce musí mít složený sokolnické zkoušky a být členem sokolnické organizace“ (Zákon č. 499/2001 Sb., o myslivosti ze dne 27. Listopadu 2001).

4.6 Odpovědnost mysliveckého sdružení za škody

Pokud při činnosti mysliveckého sdružení vznikne v honitbě v souvislosti výkonu práva myslivosti škoda, ručí členové nerozdílně a společně za závazek k náhradě. Jedná se i o škody, které způsobila zvěř například okusem, loupáním nebo ohryzem, případně škody na zemědělských kulturách.

„V § 34 zákona o myslivosti se ukládá povinnost vlastníkovi a nájemci honitby učinit potřebná opatření k zabránění škod působených zvěří. Dle Čechurova výkladu však zákon přesně nespécifikuje, o jaká konkrétní opatření se jedná. Pokud uživatel neprovede taková opatření, která jsou ekonomicky a technicky únosná, snižuje dle zákona o myslivosti náhrada škody podle míry jeho zavinění“ (Čechura, 2000).

Nárok na náhradu škody musí poškozený společně s vyčíslením škody uplatnit u mysliveckého sdružení (uživatele honitby) v zákonem stanovených lhůtách, pokud tak neučiní, nárok zaniká.

Uživatel honitby a poškozený by se měli podle zákona o myslivosti § 34 o náhradě škody dohodnout. Náhrada škody je soudně vymahatelná. Dle Čechurova výkladu odpovídá uživatel honitby i za škody způsobené zvěří, která není v honitbě bonitována a nemá normovaný stav, nebo není stálou, ale jen přebíhavou zvěří. Jelikož může požádat o povolení mimořádného odstřelu. (Čechura, 2000). Vznikne-li škoda zvěří, u které nepřipadá v úvahu snižování stavu lovem, je škoda hrazena státem. Riziko vzniku škod zvěří je dle Čechury tak vysoké, že pojišťovny tyto škody již nepojišťují.

Méně časté jsou škody způsobené výkonem práva myslivosti, jsou to škody na pozemcích, plodinách nebo porostech, způsobené užíváním pozemků nad nezbytnou míru.

„ Uživatel honitby odpovídá za škody i tehdy, jestliže je způsobili jeho zaměstnanci, hosté, lovecky upotřebitelní psi nebo ti, kteří se zúčastnili dohledávky nebo dosledu zvěře ze sousední honitby“ (Čechura, 2000).

5 Myslivecké sdružení Ždírnice

5.1 Vznik a stručný popis mysliveckého sdružení

V České republice je na základě zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování Ministerstvem vnitra registrováno celkem 5966 mysliveckých sdružení. Jedním z nich je také Myslivecké sdružení Ždírnice se sídlem v Chlumci – Žandově, okres Ústí nad Labem, které vzniklo v roce 1993 po předložení návrhu k registraci přípravným výborem Ministerstvu vnitra ČR. Přípravný výbor měl 4 členy, z nichž byl jeden zmocněn jednat jménem výboru. Jelikož v návrhu na registraci nezjistilo příslušné ministerstvo žádné vady, bylo návrhu bez námitek vyhověno.

Náplní Mysliveckého sdružení Ždírnice je především výkon práva myslivosti v honitbě o rozloze 1442 ha. Nejedná se pouze o lov zvěře, jak se mylně laická veřejnost domnívá. Členové mysliveckého sdružení zejména celoročně pečují o zvěř, která je považována za obnovitelné přírodní bohatství naší země, tedy se snaží o zachování kvalitní zvěře v lesích i pro další generace. Hlavní náplní této péče je chov a ochrana zvěře žijící v honitbě, vytváření podmínek ke kvalitnímu životu zvěře např. budování mysliveckých zařízení, příkrmování v době nouze, ochrana zvěře před nemocemi, před volně pobíhajícími domácími zvířaty nebo před nežádoucími a neukázněnými návštěvníky lesa. Až na poslední místo se tedy řadí lov zvěře, který se řídí plánem mysliveckého hospodaření.

5.1.1 Stanovy a provozní řád mysliveckého sdružení

Členové sdružení se řídí zákony a platnými právními předpisy, ale také stanovami sdružení, mysliveckým a provozním řádem a ostatními normami na úseku myslivosti, ochrany přírody a krajiny. Současné stanovy byly projednány a schváleny členskou schůzí dne 13. 9. 1996, všemi přítomnými členy. Upravují mimo jiné: vznik a zánik členství ve sdružení, práva a povinnosti členů, důsledky porušení členských povinností, činnost sdružení, zásady hospodaření, členskou schůzi, výbor sdružení, revizní komisi, prostředky a majetek sdružení. Jako předloha posloužily vzorové stanovy Českomoravské myslivecké jednoty.

Členskou schůzi svolává, dle stanov, výbor nejméně dvakrát ročně, jde o shromáždění výboru a ostatních členů. Členské schůzi přísluší rozhodovat o záležitostech sdružení, schvalovat a projednávat je. Členská schůze je schopna usnášet se, pokud je přítomna alespoň polovina členů, k usnesení o přijetí závažných záležitostí nebo změn je třeba souhlasu nadpoloviční většiny

členů. V ostatních případech postačí většina hlasů přítomných členů. Podrobnosti jsou uvedené ve stanovách, které jsou přílohou bakalářské práce.

Nový provozní řád byl schválen členskou schůzí dne 12. 9. 2008, v tomto řádu jsou upraveny další povinnosti členů a sankce za jejich porušení, podrobnosti k výkonu práva myslivosti, poplatkový lov, povolenky pro lovecké hosty, nakládání se zvěřinou, výše členského podílu, organizační opatření apod.

5.1.2 Členové Mysliveckého sdružení Ždírnice

K dnešnímu dni má toto sdružení již 15 stálých členů. Statutárním orgánem je předseda, který zastupuje sdružení navenek a je volen při členské schůzi na dobu 5 let. Výbor mysliveckého sdružení tvoří: předseda sdružení, místopředseda, jednatel, myslivecký hospodář a finanční hospodář. Výbor může mít dle stanov maximálně 5 členů, počet těchto členů však musí být menší než polovina všech členů sdružení. Výbor je volen na výroční členské schůzi na 5 let, je výkonným orgánem sdružení, který rozhoduje, provádí usnesení, spravuje jeho záležitosti a řídí činnost mezi členskými schůzemi. Povinností výboru je předkládat pravidelné zprávy členské schůzi. Kontrolním orgánem je revizní komise, která za svou činnost odpovídá členské schůzi – člen revizní komise nesmí být dle stanov zároveň členem výboru. Revizní komise kontroluje veškerou činnost sdružení, zejména hospodaření. Dále je ve sdružení 10 dalších členů. Dva z členů jsou odborníci na kontrolu vnitřních orgánů ulovené zvěře a jejich těl (viz. kapitola 4.5.1 – proškolená osoba), tři z členů jsou zároveň mysliveckou stráží. V neposlední řadě patří k členům sdružení 3 lovecky upotřebitelní psi.

Členem Mysliveckého sdružení Ždírnice se dle stanov a provozního řádu může stát občan ČR, který požádá písemnou přihláškou. O přijetí rozhodne členská schůze dvoutřetinovou většinou. O členství může požádat i právnická osoba, která má sídlo v ČR. Po přijetí je povinností každého člena složit členský podíl, který u fyzické osoby činí 1000,- Kč a členský příspěvek ve výši 10.000,- Kč. Členský podíl je po ukončení členství vratný. Právnická osoba musí složit členský podíl ve výši dvojnásobku všech členských podílů fyzických osob, které jsou již členy. Z provozního řádu dále vyplývá, že je povinností členů podílet se na ročním finančním hospodaření finančním příspěvkem. Pro právnickou osobu je určen poměrem členských příspěvků fyzických osob a právnické osoby. Pokud členská schůze nestanoví jinak, mohou ostatní členové své plnění zajistit naturálním příspěvkem. Pro nového člena je stanovena zkušební doba na jeden rok, pokud v této lhůtě ukončí členství, bude mu navrácena příslušná část členského příspěvku.

Práva člena vyplývající ze stanov sdružení:

- právo zúčastnit se jednání a rozhodování na členských schůzích,
- volit a být volen do výboru sdružení a revizní komise,
- zúčastnit se výkonu práva myslivosti v honitbě,
- zúčastnit se ostatních činností sdružení,
- podílet se na výsledcích hospodaření,
- vznášet dotazy, podávat návrhy a stížnosti (Stanovy, 1996).

Povinnosti uvedené ve stanovách a provozním řádu sdružení:

- zaplatit členské podíly a příspěvky,
- aktivně přispívat k rozvoji myslivosti,
- dodržovat ve sdružení zásady občanského soužití,
- plnit rozhodnutí členské schůze, pokyny výboru a revizní komise,
- ručit za závazky sdružení společně a nerozdílně,
- nahradit sdružení škodu, kterou mu svým zaviněním způsobí,
- dodržovat stanovy a provozní řád,
- ctít myslivecké zvyky a tradice,
- zdržet se činnosti, která by poškozovala zájmy a dobré jméno sdružení,
- oznámit mysliveckému hospodáři každou návštěvu honitby za účelem lovu, ulovenou zvěř, vystřelenou ránu a oznámit zjištěné a slyšitelné rány v honitbě (Provozní řád, 2008).

Za porušení některé z povinností může být členskou schůzí na návrh výboru uložena sankce. Sankcemi jsou napomenutí, pokuta, podmíněčné vyloučení, vyloučení nebo omezení povolenky k lovu.

5.2 Honitba Ždírnice

Honitba Ždírnice v Krušných horách je v majetku státu. Pronajímatelem je státní podnik Lesy České republiky se sídlem v Hradci Králové, který má podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku a také podle zakládající listiny MZ ČR právo hospodařit s tímto státním majetkem. Pronajímatel pronajímá honitbu Ždírnice popisovanému mysliveckému sdružení již od roku 1993. V období 1993 do 2003 však měla honitba rozlohu přes 2000 ha, v roce 2003 byla část původní honitby oddělena a rozhodnutím Magistrátu města ústí nad Labem orgánem životního prostředí byla uznána nová honitba Ždírnice o rozloze 1442 ha (po zaokrouhlení), skládající se z 805,3820 ha lesních pozemků, 521,9698 ha zemědělských pozemků, 8,7606 ha vodních ploch a 105,4567 ha ostatních ploch. V rozhodnutí jsou mimo jiné podrobně popsány hranice honitby, stanoveny jakostní třídy a vymezen normovaný a minimální stav zvěře. Honitby se skládá ze dvou jakostních tříd: III. jakostní třída les a IV. jakostní třída zemědělství.

5.2.1 Pronájem honitby Ždírnice

Myslivecké sdružení se v roce 2003 úspěšně zúčastnilo výběrového řízení vyhlášeného s .p. Lesy České republiky. Na základě písemné smlouvy o nájmu se stalo dne 24. 7. 2003 nájemcem (uživatelé) honitby. Sdružení se smlouvou zavazuje vykonávat v honitbě právo myslivosti. Ve smlouvě jsou upraveny podrobnosti týkající se plánu mysliveckého hospodaření, práv a povinností nájemce i pronajímatele, zániku smluvního vztahu, smluvních pokut, nájemného aj. Ze smlouvy také vyplývá, že pronajímatel má právo kontrolovat i prostřednictvím třetích osob, jak plní nájemce povinnosti vyplývající se smlouvy. Naopak jeho povinností je umožnit nájemce výkon práva myslivosti a užívání honitby. Samostatnou kapitolou smlouvy je roční nájemné, které bylo stanoveno dohodou na 212.955,- Kč bez DPH, nejedná se však o pevnou roční částku, jelikož je ve smlouvě uvedena inflační doložka, která opravňuje pronajímatele cenu každoročně upravit podle roční míry inflace za předešlý rok měřené indexem spotřebitelských cen. Tuto inflaci vyhláší Český statistický úřad. Dále je k částce nájemného připočítáno DPH, která činí 20% z ceny. Nájemné je vždy hrazeno za příslušný myslivecký rok, který trvá od 1.4. – 31.3. kalendářního roku. Výše nájemného je každoročně nově vypočítána státním podnikem Lesy ČR dle vzorce:

$$N_c = (N_s \times K_I) \times K_{DPH}$$

N_c = celkové nájemné

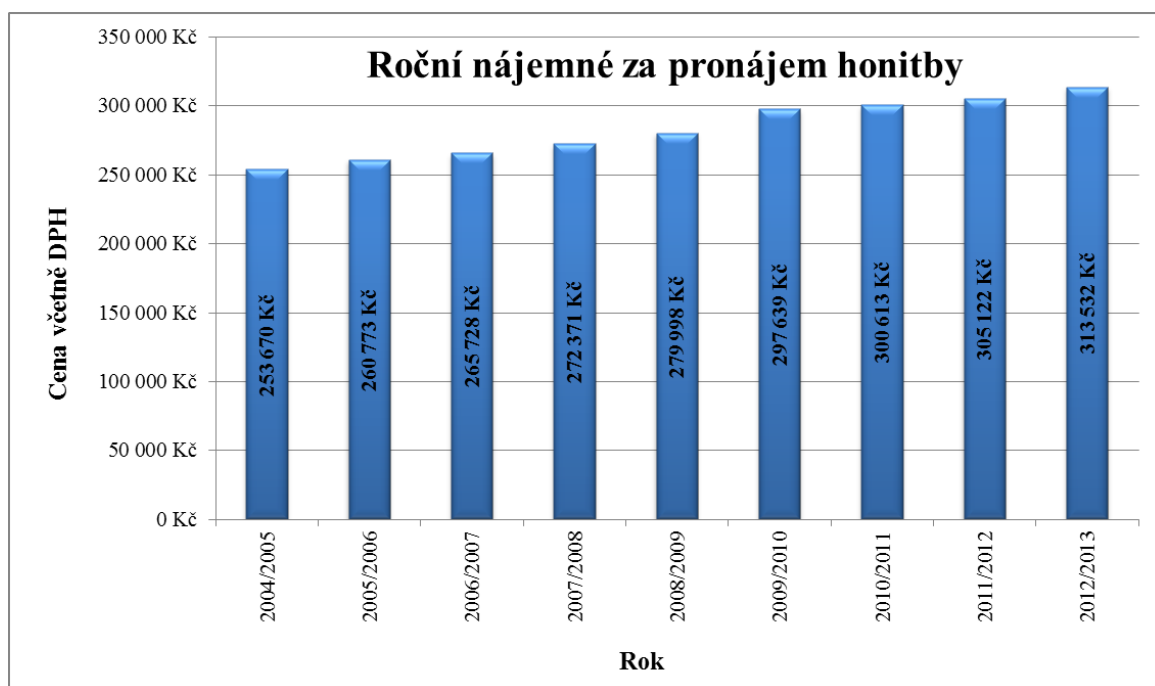
N_s = smluvní nájemné, které bylo hrazeno v předchozím období

KI = koeficient roční míry inflace

KDPH = koeficient DPH

Toto uplatnění vyhlášené míry inflace písemně oznamují Lesy ČR nájemci honitby a ten je povinen vypočtenou částku nájemného včetně DPH uhradit dle podmínek uvedených ve smlouvě.

Graf č. 2: Roční nájemné za pronájem honitby Ždírnice

Zdroj: vnitřní dokumentace mysliveckého sdružení Ždírnice

Z uvedeného grafu je patrné, jak nájemné za pronájem honitby Ždírnice každoročně stoupá, což je jeden ze zásadních problémů Mysliveckého sdružení Ždírnice. Jelikož 31. 3. 2013 končí nájemní smlouva, která je vždy uzavírána na dobu 10 let, jsou členové sdružení postaveni před otázkou, zda ufinancují stále rostoucí nájemné i v novém nájemním období. V současné době jsou rozhodnutí si honitbu na další období ponechat, což jim ulehčuje jejich postavení v nadcházejícím výběrovém řízení. Lesy ČR ubezpečily myslivecké sdružení, že při výběru nájemce na další nájemní období budou plně respektovat opční právo dosavadního nájemce honitby dle ustanovení § 33, odst. 3 zákona o myslivosti. Pakliže myslivecké sdružení akceptuje cenu vyplývající z výběrového řízení, stane se tedy opět nájemcem honitby. Podmínky výběrového řízení pro rok 2013 ještě nebyly zveřejněny, je však předpoklad, že vyhrává nejvyšší nabídka. Nabízí se otázka, zda by cena

za pronájem honitby neměla být státem regulována a zda by se při výběrovém řízení nemělo přihlížet zejména k mysliveckému záměru daného zájemce. Státní podnik Lesy ČR, který zastupuje Českou republiku, by měl upřednostňovat tradiční myslivost vedenou láskou k přírodě, která nevykazuje vysoké zisky před myslivostí komerční. Je třeba si připomenout, že myslivost jako spolková činnost, její tradice a zvyky jsou součástí českého kulturního dědictví.

5.3. Plánování Mysliveckého sdružení Ždírnice

Návrh plánu mysliveckého hospodaření v honitbě, předkládá myslivecký hospodář sdružení Ždírnice každoročně ke schválení orgánu státní správy myslivosti v Ústí nad Labem. K tomuto návrhu má možnost ze zákona vyjádřit se i držitel honitby, kterému plán předkládá myslivecké sdružení. Pokud se k návrhu plánu nevyjádří do 15 dnů od doručení, předpokládá se souhlas. Pakliže nesouhlasí a nedojde mezi ním a uživatelem honitby k dohodě, rozhodne o plánu orgán státní správy myslivosti. V případě Mysliveckého sdružení Ždírnice nemívá držitel honitby námítky proti plánu mysliveckého hospodaření. Pokud pomineme fakt, že majitelé, v našem případě držitelé honiteb, mají tendenci početní stavy zvěře snižovat a myslivci naopak. Při tvorbě plánu vychází myslivecký hospodář zejména ze zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, plán musí být v souladu s mysliveckým záměrem, který byl předpokladem výběrového řízení na nájem honitby. Tento záměr je také součástí smlouvy o nájmu honitby. Při sestavování plánu se vychází z celkového stavu honitby a jejího ekosystému, zejména z výsledků sčítání zvěře, škod způsobených zvěří, z minimálních a normovaných stavů zvěře, z poměrů pohlaví zvěře a koeficientu očekávané produkce.

Rozhodnutím o uznání honitby byly stanoveny normované a minimální stavy zvěře pro zvěř jelení, srnčí a prase divoké, tyto stavy vycházejí z vyhlášky Mze č. 491/2002 Sb.

Normovaný stav pro zvěř jelení: 12 ks, z toho jelen v I. věkové třídě od 1 do 4 roků: 2 ks, jelen ve II. věkové třídě od 5 do 8 roků: 2 ks, jelen ve III. Věkové třídě od 9 let: 1 ks, laň: 5 ks, kolouch: 2 ks. Minimální stav pro zvěř jelení je 8 ks.

Normovaný stav pro zvěř srnčí: 18 ks, z toho srnec v I. věkové třídě od 10 měsíců do 2 let: 3 ks, srnec ve II. věkové třídě od 3 do 4 let: 2 ks, srnec ve III. Věkové třídě od 5 let: 2 ks, srna: 7 ks, srnče: 4 ks. Minimální stav pro zvěř srnčí je celkem 6 ks.

Normovaný stav pro prase divoké: 6 ks, z toho kňour v I. věkové třídě od 1 do 2 let: 1 ks, kňour ve II. věkové třídě od 3 do 4 let: 1 ks, bachyně: 2 ks, sele: 2 ks. Minimální stav pro prase divoké je celkem 5 ks.

V rozhodnutí o uznání honitby je také uveden koeficient očekávané produkce početních stavů zvěře: pro zvěř jelení 0,8; pro zvěř srnčí 0,6; pro prase divoké 4. Tento koeficient se používá k výpočtu letního stavu zvěře před započítáním lovu (Rozhodnutí, 2003).

5.3.1 Sčítání zvěře

Důležitou podmínkou pro vypracování plánu mysliveckého hospodaření, tedy mysliveckého plánování, je znát aktuální stavy zvěře v honitbě pomocí sčítání zvěře (fyzického). Termín sčítání zvěře stanovuje státní orgán myslivosti tedy Krajský úřad Ústeckého kraje a uživatelé honitby jsou povinni sčítání zvěře v daném termínu provést. Termíny jsou vždy dva a jsou nařízeny pro všechny honitby v kraji na stejné dny. Jednotný termín sčítání je důležitý pro přesnost výsledků a předcházení situacím, kdy bude jeden kus zvěře sečten vícekrát, výsledkem je potom průměr z obou dnů sčítání. Pro rok 2013 jsou termíny stanovené na 23. 2. 2013 a 9. 3. 2013. Stavy zvěře se zjišťují vždy v předjarním období, jelikož v zimě dochází k většímu úhynu zvěře. Výsledek je oznámen do 5 dnů orgánu státní správy myslivosti. Nájemce má ze smlouvy o nájmu povinnost výsledky oznámit i pronajímateli a to do tří dnů v písemné formě.

Právo na účast při sčítání má i držitel honitby a uživatelé honiteb sousedních. Povinností nájemce honitby je vyzoomět pronajímatele honitby o připravovaném sčítání. Ze smlouvy o pronájmu vyplývá, že oznámení musí být písemné a musí být doručeno do tří kalendářních dnů od oznámení termínu sčítání orgánem státní správy myslivosti. Ve Ždírnici se sčítání zpravidla zúčastňují všichni členové sdružení a zástupce držitele honitby. Některou zvěř sčítají pomocí metody přímého pozorování, kdy sledují, kolik zvěře chodí ke krmelcům nebo na slaniska, což je vhodné zejména u zvěře srnčí. Ostatní zvěř je sčítána zejména podle stop nebo trusu. Jelikož jsou myslivci zkušení a znají svou honitbu, není pro ně sčítání problém. O sčítání vyplňuje myslivecký hospodář výkaz Mysl/7 – výsledky sčítání, tento formulář poté předá ke schválení držiteli honitby. V případě, že držitel pronajímané honitby, případně držitel sousední honitby nesouhlasí s výsledky sčítání zvěře, nařídí státní orgán myslivosti nové neboli úřední sčítání.

Z výsledků sčítání zvěře vypracovává myslivecký hospodář plán chovu a lovu a to do 25. 4. každého roku.

5.3.2 Regulovaný odlov

Nájemce honitby se ve smlouvě o pronájmu honitby zavazuje, že bude udržovat početní stavy zvěře dle normy, tedy mezi minimálním a normovaným stavem. Že bude na území honitby chránit, cílevědomě chovat a lovit zvěř. Veškerá ulovená, nalezená uhynulá zvěř na území honitby, jakož i shozy paroží jsou majetkem sdružení a může s ním volně nakládat. V následujících tabulkách jsou uvedené počty zvěře určené k regulovanému odlovu pro roky 2008 – 2012. Dá se říci, že v tomto období se počty výrazně nemění u zvěře srnčí a černé. Úbytek zvěře jelení v honitbě Ždírnice je znatelnější. Při rozhovorech s členy sdružení bylo zjištěno, že se skutečné stavy zvěře, zejména jelení, trvale žijící v honitbě v posledních 10 – 15 letech velice snižují. Důvodem je úživnost honitby a následně migrace zvěře za hranice – v tomto případě do SRN, kde jsou pro zvěř ve vegetačním období přívetivější podmínky. Jeleni se pak vrací do honitby v období říje. V zimním období zvěř schází do níže položených míst, kde působí škody na lesních porostech a následně znovu odchází.

Tabulka č. 2: Počty zvěře jelení určené k regulovanému odlovu v roce 2008 - 2012

<i>zvěř jelení</i>	<i>2008</i>	<i>2009</i>	<i>2010</i>	<i>2011</i>	<i>2012</i>
jelen	9	9	5	5	4
laň	16	16	10	12	9
kolouch	10	10	6	8	6
celkem	35	35	21	25	19

Zdroj: Plán chovu a lovu mysliveckého sdružení Ždírnice 2008 - 2012

Tabulka č. 3: Počty zvěře srnčí určené k regulovanému odlovu v roce 2008 - 2012

<i>zvěř srnčí</i>	<i>2008</i>	<i>2009</i>	<i>2010</i>	<i>2011</i>	<i>2012</i>
srnec	7	8	9	11	14
srna	8	12	9	11	14
srnče	3	4	3	4	5
celkem	18	24	21	26	33

Zdroj: Plán chovu a lovu mysliveckého sdružení Ždírnice 2008 - 2012

Tabulka č. 4: Počty prasete divokého určené k regulovanému odlovu v roce 2008 - 2012

<i>prase divoké</i>	2008	2009	2010	2011	2012
kňour	12	13	9	9	8
bachyně	12	12	13	10	10
sele	14	14	18	18	18
celkem	38	39	40	37	36

Zdroj: Plán chovu a lovu mysliveckého sdružení Ždírnice 2008 - 2012

Člen mysliveckého sdružení nebo jeho host loví na základě povolenky lovu, kde je uveden druh zvěře, jeho věková třída a množství. K udržování ekosystému v honitbě je třeba vyčlenit k lovu zvěř, která je slabá, nemocná, přestárlá nebo poraněná. Dle plnění plánu lovu upřesňuje myslivecký hospodář ostatním členům počet již ulovených kusů. Člen sdružení při lovu postupuje v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy, s mysliveckou etikou a tradicemi, zejména přísně diferencuje odstřel. Pakliže uloví člen zvěř v rozporu s povolenkou, jedná se o porušení členských povinností, vyplývajících ze stanov. Za toto porušení mu myslivecký hospodář omezí podmíněně povolenku k lovu a to do doby rozhodnutí členskou schůzí. Každý ulovený kus ulovené zvěře musí člen oznámit mysliveckému hospodáři a zajistit jeho vyšetření proškolenou osobou.

Zvěř spárkatou (jelení, srnčí a černou) loví ve Ždírnici odstřelem při lovech osamělých (individuálních) i společných. Za střelbu je zodpovědný střelec, je třeba věnovat zvýšenou pozornost směru výstřelu, střela se může odrazit nebo roztříštit, což znamená značné nebezpečí pro lovce, ale i pro ostatní, kteří se v daný okamžik v honitbě pohybují. Nebezpečí se zvyšuje při lovech společných, kdy se v honitbě pohybuje více lovců (střelců), podmínkou takového lovu je vysoká disciplinovanost lovců, kteří se musí řídit pokyny organizátorů. Společné lovy se většinou konají o víkendech, kdy je v honitbě zvýšený počet návštěvníků, často to jsou rodiny s dětmi z blízkých sídlišť.

Zákon mysliveckému sdružení neukládá povinnost oznamovat společný lov zvěře spárkaté orgánu státní správy myslivosti, ačkoliv tento ze zákona vykonává dozor nad výkonem práva myslivosti. V případě zanesení takové povinnosti do zákona, by bylo možné předejít mnoha nebezpečným situacím při lovu. Myslivecké sdružení Ždírnice má s odborem životního prostředí Magistrátu města Ústí nad Labem ústní dohodu, dle které

s předstihem informuje o plánovaných společných lovech. Stejně tak informuje Policii ČR. Tyto orgány však informaci využívají jen ke kontrolní činnosti, zejména zjišťují případné požití alkoholu před loven. Důležité je však informovat především veřejnost o plánovaných lovech a vysokém nebezpečí, které z tohoto vyplývá. V možnostech odboru životního prostředí v Ústí nad Labem je několik způsobů, jak širokou veřejnost informovat, tyto možnosti však nejsou využívány. Jedná se zejména o informování pomocí městského rozhlasu, který má dosah nejen v centru města Ústí nad Labem, ale i v jeho okrajových částech a sídlištích, pomocí regionálních televizí a rozhlasu, vyvěšením letáčku s varováním v prostředcích MHD, informování pomocí internetových stránek města a jeho obvodů, vyvěšením na úředních deskách nebo na přístupových cestách do honitby. Nabízí se také možnost omezit vstup do honitby obecně závaznou vyhláškou města, o které by byli obyvatelé informováni vyvěšením na úřední desce. Myslivecké sdružení má možnost upravit bezpečnostní podmínky společného lovu v interních předpisech – v provozním řádu. Pro bezpečnost lovců a lovecky upotřebitelných psů je vhodné použití reflexních prvků na oblečení, pokrývku hlavy atd. Jelikož se jedná o zásadní problém, je velice důležitá součinnost státního orgánu myslivosti, Policie ČR nebo obecní policie a mysliveckého sdružení.

5.3.3 Nakládání se zvěřinou

Ulovená spárkatá zvěř je určena především k prodeji, část z ní slouží k výměnnému obchodu, který v mysliveckém sdružení provozují. Směňují zvěřinu především za krmivo pro zvěř. Další část náleží lovcům. V provozním řádu v kapitole IV. Hmotná zainteresovanost je uvedeno: “Každý třetí kus ulovené černé zvěře do 25 kg náleží lovcům, dále mají členové právo na příděl, o kterém rozhoduje výbor na základě pracovní aktivity člena.“ Pravidlem bývá, že každý člen obdrží jednou do roka 1 ks zvěře srnčí nebo jelení. Členové si samozřejmě mohou pro vlastní potřebu zvěřinu odkoupit za výkupní cenu. O odkupu rozhoduje myslivecký hospodář. Trofej náleží lovcům.

5.3.4 Chov a péče o zvěř

V mysliveckém sdružení se snaží svou péčí o zvěř zkvalitňovat její chov. Tedy udržovat v honitbě chov s kvalitními jedinci s vysokou plodností, vysokou hmotností, ale také mezi myslivci ceněnou trofejovou zvěř, u které se snaží dosáhnout co možná nejmohutnější a kvalitní trofeje. Pro dosažení těchto cílů je potřeba zvěři zajistit klid – zejména v zimě a v období říje, dostatečné množství kvalitní potravy v době nouze, proti nepříznivým podmínkám dostatek krytů, důležitá je také celorepubliková vakcinace, jejíž podrobnosti stanovuje státní veterinární správa.

V plánu mysliveckého hospodaření v honitbě v části plán péče o zvěř se každoročně uvádí druhy a počty zařízení určených k příkrmování zvěře včetně druhu předkládaného krmiva. Myslivecké sdružení Ždírnice má ve své honitbě 6 krmelců, 29 slanisek, 2 újediště a 5 krmelišť. Zvěř je příkrmována zejména v době nouze – v zimním období, kdy je zvěři předkládáno seno, pečivo, ovoce, oves. Celoročně má zvěř dostatek soli. V provozním řádu jsou uvedené povinnosti členů při péči o zvěř. Každý člen musí pečovat o přidělený krmelec, pravidelně krmelec zakládat senem a jádrem v době strádání a zimního příkrmování. Člen je povinen aktivně se podílet na zajišťování krmiva.

Krmivo je získáváno často výměnným obchodem, jak již bylo uvedeno. Myslivecké sdružení má také uzavřenou smlouvu s marketem, který sídlí v blízkosti honitby, odkud získává zdarma odpisované pečivo největší část krmiva je však nakupována u různých prodejců.

5.3.5 Škody způsobené zvěří

Problém škod způsobených zvěří tíží myslivecké sdružení z hlediska vysokých nákladů na jejich úhradu. Podrobnosti uplatnění nároku na náhradu škod jsou uvedené v zákonu o myslivosti, ale také ve smlouvě o nájmu honitby. Myslivecké sdružení činí opatření, která mají snižovat riziko vzniku škod zvěří. Jedná se zejména příkrmování zvěře a v případě zvěře černé i její celoroční vnaďení. Je potřeba zvyšovat přirozenou úživnost honitby, která je ve Ždírnici velice nízká, chybí remízky, keře, lesní loučky nebo políčka pro zvěř. Na založení políček pro zvěř, které mají význam zejména v lesních honitbách, je možné čerpat státní příspěvek, čehož však myslivecké sdružení ke své škodě nevyužívá.

5.3.6 Administrativa a ekonomika

Administrativa a ekonomika jsou také jednou z činností mysliveckého sdružení, jelikož však nepatří do činnosti mezi členy populární a není ani činností hlavní bude se jí tato kapitola zabývat jen okrajově – pro dotvoření celistvosti aktivit sdružení.

Celková ekonomická stránka popisovaného mysliveckého sdružení, zejména výsledek hospodaření, je na velmi slabé úrovni. Příjmy nepřesahují výdaje a myslivecké sdružení často končí účetní období ztrátou. Jeho existence je závislá na darech člena sdružení, který je právnickou osobou. Příjmy tvoří v posledních pěti letech zejména: prodej zvěřiny, příjmy z mysliveckého plesu, příspěvky, členské podíly, důležitou částí příjmu je dar. Výdaje se skládají z nákupu pohonných hmot, výdajů na uhrazení škod, povinné pojištění, financování mysliveckého plesu aj. Do činnosti sdružení investují také jednotliví členové nemalé částky – tyto náklady však již nejsou v účetnictví promítnuty. Nabízí se několik možností, jak ekonomickou situaci zlepšit, ale na podrobnou analýzu již v bakalářské práci není prostor.

Do administrativní činnosti spadá spousta formulářů, evidencí a statistik. Základem je roční výkaz o honitbě, který musí být odevzdán příslušnému orgánu státní správy do 31. 3., ve výkaze jsou obsažené veškeré informace o myslivecké činnosti, včetně informací o honitbě a výsledcích mysliveckého hospodaření. Mezi další formuláře patří např.: plán chovu a lovu, plán péče o zvěř, evidence loveckých psů, výsledky sčítání zvěře, měsíční hlášení o plnění plánu lovu, evidence výše škod způsobených zvěří, evidence trofejí, záznamy o úhynu zvěře, statistiky aj.

6 Závěr

V bakalářské práci byla popsána problematika myslivosti, respektive mysliveckých sdružení v České republice. Je zde věnována pozornost zákonům a jiným právním předpisům, kterými se fungující myslivecké sdružení řídí. Činnost sdružení byla zmapována od samého počátku, tedy od doby řádné registrace sdružení, přes pronájem honitby, povinnosti členů, až po základní funkci mysliveckého sdružení – výkon práva myslivosti a detaily s ním spojené.

Hlavním cílem práce bylo odhalit problémové oblasti, se kterými se myslivecká sdružení potýkají a navrhnout řešení vedoucí k jejich zlepšení. Ke splnění tohoto cíle posloužilo jako jakýsi vzor nebo příklad Myslivecké sdružení Ždírnice, které hospodaří v honitbě Lesů České republiky s. p. v Krušných horách.

Prvním zásadním problémem pro zmíněné myslivecké sdružení je vysoká cena pronájmu honitby (v majetku státu), která se díky inflaci každoročně navyšuje, zatímco produkce zvěřiny, kromě zvěře černé, klesá. Honitba je pronajímána na základě výběrového řízení, v němž hraje zásadní roli výše ceny. Jelikož popisované sdružení je takřka neziskové, jsou jeho členové závislí na finančním daru člena sdružení, který je právnickou osobou. Vhodné by bylo, kdyby stát reguloval cenu svých pozemků (honiteb) a ve výběrovém řízení byl před výší ceny za pronájem brán zřetel spíše na myslivecký záměr zájemce o pronájem. Vysoká cena pronájmu zvýhodňuje movitější zájemce, kteří upřednostňují lov zvěře před jejím chovem a často pak odstupují od smlouvy před vypršením doby pronájmu.

Dalším problémem je lov zvěře zejména společný, při kterém se v honitbě vyskytuje více lovců - střelců. Ten komplikují lovcům návštěvníci lesa, na které musí brát ohledy z důvodu jejich bezpečnosti. Při studiu této problematiky bylo zjištěno, že neexistuje právní předpis, který by nařizoval myslivcům oznamovat místně příslušnému orgánu státní správy myslivosti společné lovy na spárkatou zvěř. Pokud by tato povinnost byla myslivcům uložena, dalo by se předejít nebezpečným situacím. Popisované sdružení orgánu státní správy myslivosti své lovy z dobré vůle na základě vzájemné dohody oznamuje, ale k veřejnosti se již tato informace nedostává, ačkoliv úřad disponuje prostředky, pomocí kterých by širokou veřejnost informovat mohl např. městský rozhlas, regionální rozhlas a televize, internet a další. Řešení by jistě pomohla existence obecně

závazné vyhlášky, která by občanům při takových akcích, jakou je společný lov zvěře, zakázala pobyt na určitých místech. Což by zjednodušilo jejich případné vykázání z honitby v době společného lovu.

Ekonomická situace Mysliveckého sdružení Ždírnice byla v práci jen krátce nastíněna. Bylo by vhodné zaměřit se na získání státního příspěvku, který je možné využít na zlepšení podmínek zvěře v honitbě např. založení políček pro zvěř. Což by přispělo k větší úživnosti honitby a následně zřejmě k nižším nákladům na úhradu škod zvěří a zlepšení celkové ekonomiky sdružení.

Bakalářská práce poukázala také na potřebnost práce a existenci mysliveckých sdružení v souvislosti se zachováním kvalitní volně žijící zvěře pro další generace.

7 Seznam použitých zdrojů

Publikace

Čechura, Vladimír a kol. *Myslivost a právo*. 1. Vyd. Praha: Nakladatelství ORAC, s.r.o., 2000, ISBN 80-86199-12-6

Červený, Jaroslav a kol. *Encyklopedie myslivosti*. 1. vyd. Praha: Ottovo nakladatelství, s. r. o., 2003, ISBN 80-7181-901-8

Feuereisel, Josef. *Zelená čísla: O ekonomice v současné české myslivosti - co stojí myslivost v České republice*. 1. vyd. Praha: Druckvo spol. s r. o., 2010, ISBN 978-80-904417-6-7

Forejtek, Vodňanský, Malen, Večerek. *Správné ošetření a zdravotní posouzení ulovené zvěře: Příručka pro mysliveckou praxi*. Brno: Středoevropský institut ekologie zvěře o. p. s, 2009, ISBN 978-80-7305-055-9

Vach, Miloslav a kol. *Myslivost*. 1. vyd. Uhlířské Janovice: Silvestris, 1997, ISBN 80-901775-1-4

Winkelmayer, Rudolf. *Hygiena zvěřiny: Příručka pro mysliveckou praxi*. Brno: Středoevropský institut ekologie zvěře Wein – Brno – Nitra, 2005, ISBN 80-7305-523-6

Penzum znalostí z myslivosti. Praha: Druckvo, spol. s r.o., 2007. ISBN 978-80-239-8606-8.

Právní předpisy a internetové zdroje

Zákon o sdružování občanů (Zákon č. 83/199 Sb.). Dostupné on – line na <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1990-83> [cit. 2012-06-03]

Zákon o myslivosti (Zákon č. 449/2001 Sb.). Dostupné on – line na <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-499> [cit. 2012-06-03]

Zákon o oceňování majetku (Zákon č. 151/1997 Sb.). Dostupné on – line na <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1997-151> [cit. 2012-06-03]

Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (č. 244/2002 Sb.). Dostupné on – line na <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-2002-244> [cit. 2012-06-03]

Vyhláška o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě (č. 553/2004 Sb.) Dostupné on – line na <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-553> [cit. 2012-06-03]

Růžička, Jaroslav. Dotace pro myslivost v roce 2012. Dostupné on – line na <http://www.myslivot.cz/Casopis-Myslivot/Myslivot/2012/Kveten---2012/DOTACE-PRO-MYSLIVOST-V-ROCE-2012.aspx> [cit. 2013-01-05]

Nepublikované zdroje

Stanovy mysliveckého sdružení. Ústí nad Labem, 1996.

Provozní řád. Ústí nad Labem, 2008.

Rozhodnutí o uznání honitby. Ústí nad Labem, 2003.

8 Příloha

Vzorové stanovy mysliveckého sdružení dostupné na: <http://www.myslivosť.cz/Informace-pro-myslívce/Legislativa/Vzorove-stanovy-myslívcekeho-sdruzeni.aspx>

STANOVY myslívceckého sdružení

Název :, o.s.

Sídlo :

*(Poznámka: podle pokynů Ministerstva vnitra ČR musí adresa sídla myslívceckého sdružení obsahovat číslo popisné. Pokud mělo sdružení dosud jako sídlo uveden jiný objekt, např. loveckou chatu bez č.p., musí být u stanov uvedena doručovací adresa s uvedením čísla popisného, jinak stanovy nebudou zaregistrovány. Na MV ČR se k registraci zasílají nové stanovy ve dvou výtiscích – tato poznámka se do stanov **NEUVÁDÍ !!!**)*

IČO:

Článek 1.

Základní ustanovení

1. Myslívcecké sdružení, o.s. (dále jen „sdružení“) je občanským sdružením založeným podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, které sdružuje své členy zejména ke společnému provádění myslívosti v honitbě.
2. Kolektivním orgánem sdružení je výbor sdružení (dále jen „výbor“). Statutárními orgány sdružení jsou dále výbor, předseda, místopředseda nebo pověřený člen výboru sdružení.
3. Písemnosti za sdružení podepisují dva statutární orgány sdružení.

Článek 2.

Členství ve sdružení

1. Členem sdružení (dále jen „člen“) se může stát osoba starší 15 let, která si podala písemnou přihlášku.
2. Členství vzniká rozhodnutím členské schůze sdružení (dále jen „členská schůze“) a zaplacením vstupního příspěvku sdružení, pokud byl sdružením (členskou schůzí) stanoven.
3. Členství zaniká
 - a) úmrtím člena,
 - b) vystoupením člena na základě písemného oznámení předsedovi sdružení,
 - c) vyloučením člena.

Článek 3.

Poslání a činnost sdružení

1. **Hlavním posláním sdružení je ochrana přírody a krajiny** a společné provádění myslivosti v souladu s příslušnými právními předpisy, rozhodnutími a pokyny příslušných správních orgánů.
2. Sdružení plní své poslání zpravidla tím, že především v zájmu svých členů:
 - a) svou péčí zajišťuje zlepšování životního prostředí (revitalizace krajiny),
 - b) propaguje na veřejnosti ochranu přírody a myslivost, zejména pořádáním kulturních a společenských akcí,
 - c) zajišťuje chov, vypouštění, ochranu zvěře a péči o ni,
 - d) působí na soustavný růst odborné a společenské úrovně svých členů, dbá o zachování mysliveckých zvyků a tradic,
 - e) zajišťuje rozvoj myslivecké kynologie, sokolnictví a loveckého střelectví,
 - f) využívá státních i jiných dotačních programů.
3. Další podrobnosti o činnosti sdružení a provozu myslivosti upravuje Provozní řád sdružení (dále jen „provozní řád“), který nesmí být v rozporu s těmito stanovami.
4. Sdružení při své činnosti na úsecích ochrany přírody a krajiny, myslivosti, zemědělství a lesnictví spolupracuje s příslušnými správními orgány, s fyzickými a právníckými osobami. 5. Cílem sdružení není provádět výdělečnou činnost ve prospěch jeho členů. Členové nemají podíly na majetku sdružení.
6. Sdružení vyvíjí činnost v souladu s právními předpisy, těmito stanovami a provozním řádem.

Článek 4.
Zásady hospodaření

Prostředky sdružení tvoří především

- a) vstupní příspěvek členů,
- b) členské příspěvky,
- c) výnosy z mysliveckého hospodaření,
- d) dary, granty a dotace,
- e) hmotný a nehmotný majetek.

Článek 5.
Práva a povinnosti členů

1. Člen má tato základní práva, která vykonává osobně:
 - a) účastnit se jednání a rozhodování na členských schůzích,
 - b) volit a být volen do výboru sdružení nebo revizní komise sdružení (dále jen „revizní komise“),
 - c) účastnit se provádění myslivosti v celé honitbě, jejímž je sdružení uživatelem,
 - d) účastnit se a mysliveckých akcí pořádaných sdružením,
 - e) podávat návrhy a stížnosti,
 - f) podílet se na využívání výsledků z mysliveckého hospodaření.

2. Člen má tyto základní povinnosti (povinnosti a práva uvedená pod písm b) a c) nelze plnit prostřednictvím jiných osob) :
 - a) hradit včas stanovené členské příspěvky,
 - b) účastnit se jednání členských schůzích a akcí pořádaných sdružením,
 - c) plnit ustanovení těchto stanov a provozního řádu,
 - d) plnit rozhodnutí členské schůze a výboru,
 - e) ručit za závazek sdružení k náhradě škody dle § 52 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů,
 - f) uhradit stanovený vstupní příspěvek,
 - g) aktivně se podílet na plnění poslání sdružení.

Povinnosti uvedené v provozním řádu může člen plnit prostřednictvím jiné osoby, pokud z povahy věci nevyplývá povinnost osobního plnění.

3. Při vystoupení ze sdružení má člen nárok na vrácení vstupního příspěvku, příp. jeho části v závislosti na výsledku hospodaření sdružení v posledním účetním roce (v roce, kdy bylo členovi ukončeno členství).

4. Členům sdružení, který pro pokročilý věk nebo zdravotní stav, popř. z jiných důvodů, nemohou v plném rozsahu plnit všechny povinnosti a úkoly sdružení, mohou být členskou schůzí poskytnuty úlevy.

Článek 6.

Porušení členských povinností

1. Členu, který neplní členské povinnosti vyplývající z těchto stanov nebo z provozního řádu, může výbor uložit některé z těchto opatření:
 - a) výtku,
 - b) dočasné omezení lovu zvěře, nejdéle však na dobu jednoho roku,
 - c) dočasné omezení ve využití výsledů mysliveckého hospodaření nebo jiných členských výhod, nejdéle na dobu jednoho roku. Za totéž (opakované) porušení členské povinnosti lze v daném roce uložit jen jedno z uvedených opatření.
2. Člen, jemuž bylo uloženo některé z opatření uvedených v odstavci 1, se může proti němu odvolat členské schůzi do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo oznámeno. Odvolání nemá odkladný účinek, výbor však může své rozhodnutí změnit nebo zrušit.
3. Člena, který hrubě nebo opětovně porušil do jednoho roku po uložení opatření podle odstavce 1 členskou povinnost, nebo který porušil právní předpisy o myslivosti, zbraních a střelivu, ochraně přírody apod., může členská schůze na návrh výboru vyloučit ze sdružení. Vyloučení je přezkoumatelné soudem podle § 15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.
4. Řízení o uložení opatření podle odstavce 1 nebo o vyloučení podle odstavce 3 nelze zahájit, , jestliže uplynula doba jednoho roku ode dne, kdy došlo k porušení členské povinnosti nebo právních předpisů.
5. Uložením opatření nebo vyloučením ze sdružení není dotčeno právo sdružení na uplatnění nároku na náhradu škody, kterou člen sdružení způsobil v souvislosti s porušením členské povinnosti nebo právních předpisů.

Článek 7.

Členská schůze

1. Členská schůze je nejvyšším orgánem sdružení. Tvoří ji shromáždění členů. Členská schůze se koná zpravidla 4x ročně a svolává ji výbor (písemně, elektronickou poštou apod.) alespoň týden před datem konání. V pozvánce musí být uveden program členské schůze. Na členskou schůzi se zve zpravidla zástupce držitele honitby.
2. Mimořádnou členskou schůzi musí výbor svolat, požádá-li o to písemně nejméně 1/3 členů nebo revizní komise. Musí být svolána nejpozději do 30 dnů od doručení žádosti. Není-li takto svolána, musí ji svolat revizní komise.
3. Členské schůzi přísluší rozhodovat zejména o:

- a) přijetí a vyloučení člena,
 - b) výši vstupního příspěvku a členského příspěvku včetně termínu jeho úhrady,
 - c) přijetí stanov sdružení a jejich změn,
 - d) přijetí provozního řádu a jeho změn,
 - e) členství v některém mysliveckém svazu nebo o účasti na jeho činnosti,
 - f) smlouvě o nájmu honitby,
 - g) volbě a odvolání předsedy, místopředsedy a členů výboru sdružení.
 - h) volbě a odvolání členů revizní komise.
 - i) návrhu na ustanovení a odvolání mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže,
 - j) schválení a vydávání povolenek k lovu a rozdělovníku odstřelu spárkaté zvěře,
 - k) schválení hospodaření sdružení,
 - l) schválení mysliveckého výkaznictví,
 - m) schválení zprávy o činnosti sdružení a záměru činnosti pro další období,
 - n) zániku či sloučení sdružení,
 - o) způsobu majetkoprávního vypořádání při zániku sdružení, včetně jmenování likvidátora. Členská schůze si může vyhradit rozhodování i o dalších záležitostech sdružení.
4. Členská schůze je usnášeníschopná, je-li přítomna alespoň polovina členů. K přijetí rozhodnutí uvedených v odstavci 3 pod písm. a),b),c),d),e),g),h),i),n) je třeba souhlasu poloviny všech členů. V ostatních případech je třeba souhlasu většiny přítomných členů.
 5. Hlasování je veřejné, pokud se většina přítomných členů nerozhodne o hlasování tajném.
 6. O jednání a usnesení členské schůze se v knize zápisů pořizuje zápis, který podepisují předsedající a další člen výboru.

Článek 8.

Výbor

1. Výbor je výkonným orgánem sdružení a spravuje jeho záležitosti mezi členskými schůzemi. Tvoří jej předseda, místopředseda, myslivecký hospodář a další členové.
2. Výbor provádí usnesení členské schůze a rozhoduje o všech záležitostech s výjimkou těch, které jsou vyhrazeny členské schůzi.
3. Schůzi výboru svolává předseda, popřípadě místopředseda. Výbor je usnášeníschopný za přítomnosti alespoň poloviny svých členů. K přijetí návrhu je třeba souhlasu většiny členů výboru.
4. Z jednání výboru se pořizuje zápis, který podepisují předseda, popř. předsedající a další člen výboru.
5. O své činnosti předkládá výbor zprávy členské schůzi.

Článek 9.

Revizní komise

1. Revizní komise je kontrolním orgánem sdružení. Je volena členskou schůzí, které je odpovědna ze své činnosti.
2. Revizní komise je zpravidla tříčlenná. Jejími členy nemohou být členové výboru ani myslivecká stráž a osoby jim blízké (vymezení dle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).
3. Revizní komise na své ustavující schůzi volí předsedu revizní komise.
4. Revizní komise kontroluje veškerou činnost (dodržování stanov a provozního řádu) sdružení, hospodaření sdružení i jeho orgánů a provádí revizi účetních dokladů.
5. Předseda revizní komise má právo účastnit se jednání schůzí výboru s hlasem poradním.
6. Revizní komise předkládá členské schůzi zprávu o své činnosti a návrhy na odstranění zjištěných závad

Článek 10.

Závěrečná ustanovení

Tyto stanovy byly projednány a přijaty členskou schůzí dne

